

Právní a sociální aspekty domácího násilí

Zdislava Holbová

Bakalářská práce
2017

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta humanitních studií

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta humanitních studií
Ústav zdravotnických věd
akademický rok: 2016/2017

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Zdislava Holbová**
Osobní číslo: **H14047**
Studijní program: **B5350 Zdravotně sociální péče**
Studijní obor: **Zdravotně sociální pracovník**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Právní a sociální aspekty domácího násilí**

Zásady pro vypracování:

Zpracování rešerše a studium odborné literatury.
Vymezení pojmů a teoretických východisek z oblasti domácího násilí.
Příprava metodiky výzkumné části.
Realizace kvantitativního šetření o domácím násilí formou dotazníkového šetření.
Zpracování a vyhodnocení získaných dat, včetně jejich interpretace.
Prezentace výsledků šetření, jejich shrnutí a návrh doporučení pro praxi.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

ČECH, Ondřej. Domácí násilí z pohledu pracovníků v oblasti sociálních služeb. České Budějovice: Theia, 2011. ISBN 978-80-904854-0-2.

GARCIA-MORENO, Claudia et al. Global and regional estimates of violence against women: prevalence and health effects of intimate partner violence and non-partner sexual violence. Geneva, Switzerland: World Health Organization, 2013. ISBN 92-415-6462-8.

KRÁLÍČKOVÁ, Zdeňka. Právo proti domácímu násilí. Praha: C.H. Beck, 2011. ISBN 978-80-7400-381-3.

ŠEVČÍK, Drahomír a Naděžda ŠPATENKOVÁ. Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence. Praha: Portál, 2011. ISBN 978-80-7367-690-2.

ÚLEHLOVÁ, Dagmar. Problematika domácího násilí pro zdravotnické pracovníky. Brno: Národní centrum ošetřovatelství a nelékařských zdravotnických oborů, 2009. ISBN 978-80-7013-502-0.

Vedoucí bakalářské práce:

JUDr. Libor Šnědar, Ph.D.

Ústav regionálního rozvoje, veřejné správy a práva

Datum zadání bakalářské práce:

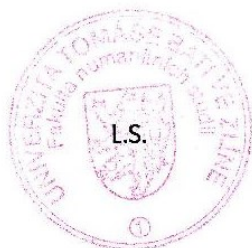
9. prosince 2016

Termín odevzdání bakalářské práce:

19. května 2017

Ve Zlíně dne 9. prosince 2016

doc. Ing. Anežka Lengálová, Ph.D.
děkanka

Mgr. Zlatica Dorková, Ph.D.
ředitelka ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům.

Prohlašuji, že

- elektronická a tištěná verze bakalářské práce jsou totožné;
- na bakalářské práci jsem pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně ~~29.8.2017~~

.....
Hrabov

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) *Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výtisky, opisy nebo rozmnoženiny.*

(3) *Platí, že odevzdaním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.*

2) *zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:*

(3) *Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).*

3) *zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:*

(1) *Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst.*

3). *Odporá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.*

(2) *Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užit či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.*

(3) *Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlédne k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.*

ABSTRAKT

Bakalářská práce se zabývá právními a sociálními aspekty domácího násilí. V teoretické části je vymezen pojem domácí násilí, jeho příčiny a charakteristické znaky. Práce se dále zabývá aktéry domácího násilí, charakteristikou pachatele a oběti domácího násilí. Následně je práce zaměřena na možné způsoby pomoci a právní řád, kde je především vymezen pojem vykázaní. Praktická část bakalářské práce je zaměřena na informovanost studentů Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně o problematice domácího násilí. V závěru práce jsou uvedeny výsledky výzkumného šetření a doporučení pro praxi.

Klíčová slova:

právní aspekty, sociální aspekty, domácí násilí, pachatel, oběť, vykázaní

ABSTRACT

The bachelor thesis deals legal and social aspects of domestic violence. In the theoretical part is defined the concept of domestic violence, causes and characteristic features. The thesis is also focused on the actors of domestic violence, the characteristics of the perpetrator and the victim of domestic violence. Subsequently, the thesis focuses on possible ways of assistance and legal order, where the notion of disclosure is defined in particular. The practical part of the bachelor thesis is focused on the information of students of Thomas Bata University in Zlin about the issue of domestic violence. At the end of the thesis are presented the results of the research and recommendations for practice.

Keywords:

legal aspects, social aspects, domestic violence, perpetrator, victim, expulsion

Děkuji mému vedoucímu JUDr. Liboru Šnédarovi, Ph.D. za odborné vedení, rady a trpělivost při zpracování bakalářské práce. Rovněž děkuji své rodině a příteli za trpělivost a podporu během celého studia.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	10
I TEORETICKÁ ČÁST.....	12
1 DOMÁCÍ NÁSILÍ.....	13
1.1 FORMY DOMÁCÍHO NÁSILÍ.....	14
1.2 ZNAKY DOMÁCÍHO NÁSILÍ.....	16
1.3 PŘÍČINY VZNIKU DOMÁCÍHO NÁSILÍ.....	17
2 OSOBNOST OBĚTI DOMÁCÍHO NÁSILÍ.....	19
2.1 DOMÁCÍ NÁSILÍ PÁCHANÉ NA MUŽÍCH.....	19
2.2 DOMÁCÍ NÁSILÍ PÁCHANÉ NA ŽENÁCH.....	20
2.3 DOMÁCÍ NÁSILÍ PÁCHANÉ NA DĚTECH.....	20
2.4 DOMÁCÍ NÁSILÍ PÁCHANÉ NA SENIORECH.....	21
2.5 DOMÁCÍ NÁSILÍ PÁCHANÉ NA ZDRAVOTNĚ ZNEVÝHODNĚNÝCH.....	21
3 OSOBNOST PACHATELE DOMÁCÍHO NÁSILÍ.....	23
3.1 MUŽI JAKO NÁSILNÉ OSOBY.....	23
3.2 ŽENY JAKO NÁSILNÉ OSOBY.....	24
4 MOŽNOSTI POMOCI A PREVENCE.....	26
4.1 POLICIE.....	26
4.2 LINKY DŮVĚRY.....	27
4.3 INTERVENČNÍ CENTRA.....	27
4.4 KRIZOVÁ CENTRA.....	28
4.5 AZYLOVÉ DOMY.....	28
4.6 KRIZOVÁ INTERVENCE.....	29
5 PRÁVNÍ ASPEKTY.....	31
5.1 ZÁKON Č. 40/2009 SB.	31
5.2 ZÁKON Č. 108/2006 SB.	31
5.3 ZÁKON Č. 135/2006 SB.	32
5.4 ZÁKON Č. 273/2008 SB.	32
5.5 ZÁKON Č. 292/2013 SB.	32
5.6 ZÁKON Č. 359/1999 SB.	33
II PRAKTICKÁ ČÁST.....	34
6 CÍL PRÁCE.....	35

6.1	DEFINOVÁNÍ VÝZKUMNÉHO PROBLÉMU	35
6.2	DRUH VÝZKUMU	35
6.3	METODA VÝZKUMU.....	35
6.4	VÝZKUMNÝ VZOREK	35
6.5	ZPRACOVÁNÍ DAT.....	36
7	VÝSLEDKY VÝZKUMNÉHO ŠETŘENÍ	37
8	DISKUZE	52
9	DOPORUČENÍ PRO PRAXI.....	58
	ZÁVĚR	59
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	60
	SEZNAM TABULEK.....	62
	SEZNAM GRAFŮ	63
	SEZNAM PŘÍLOH.....	64

ÚVOD

Bakalářská práce se zabývá problematikou domácího násilí a jeho právními a sociálními aspekty. V teoretické části je vymezen pojem domácí násilí, jeho příčiny a charakteristické znaky. Práce se dále zabývá aktéry domácího násilí, charakteristikou pojmu pachatel a oběť domácího násilí. V bakalářské práci jsou uvedeny možné způsoby pomoci pro oběti, i pachatele domácího násilí, ale i problematika domácího násilí v právním řádu České republiky. Praktická část bakalářské práce je zaměřena na informovanost studentů Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně o problematice domácího násilí. V závěru práce jsou uvedeny výsledky výzkumného šetření a také doporučení pro praxi.

Domácí násilí dosud nemá jednotnou definici. Odborníci z různých vědních disciplín se však shodují na charakteristických znacích domácího násilí, jako jsou opakování, dlouhodobost, rozdělení rolí a neveřejnost. V současné době je domácí násilí považováno za samostatný a komplikovaný fenomén. Zahrnuje všechny formy násilí, jako je např. fyzické, psychické, sociální nebo ekonomické násilí. Domácí násilí je specifické a od ostatních forem delikventního jednání se domácí násilí liší tím, že mezi obětí a pachatelem domácího násilí je vytvořen vztah.

Obětí domácího násilí se může stát kdokoli. Existuje však několik typologií obětí, které jsou rozděleny podle různých kritérií. Mezi nejvíce zranitelné osoby ohrožené domácím násilím jsou ženy, děti a senioři. Typický profil pachatele domácího násilí neexistuje. Není možné definovat společné povahové rysy, jelikož násilné osoby pocházejí ze všech vrstev společnosti. Pro pachatele je charakteristická především určitá rozdvojenost osobnosti. Násilné osoby vystupují jako ochotní, sympatičtí a komunikativní lidé, kteří se ovšem za zavřenými dveřmi mění. Vůči svým blízkým uplatňují nadměrnou moc a kontrolu, která je ohrožující.

Domácí násilí bylo v České republice dlouhou dobu vnímáno jako soukromá záležitost. Domácí násilí je jev, který má celospolečenský dopad. Pojem domácí násilí nebyl v českém právním systému definován až do roku 2007. Teprve přijetím několika zákonů se Česká republika k řešení problematiky vztahující se k domácímu násilí přihlásila a zároveň deklarovala nulovou toleranci k násilí. Česká republika si také dala závazek na ochranu osob ohrožených domácím násilím.

Cílem praktické části bakalářské práce je dozvědět se, jaká je informovanost studentů Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně o problematice domácího násilí. Zda se studenti s domácím násilím setkali, popřípadě s jakou formou se setkali a zda ví, na koho by se v případě pomoci obrátili. Cílem je také dozvědět se, zda jsou na dané fakultě informováni o domácím násilí a jakou formou jim jsou informace poskytovány. Praktická část bakalářské práce byla realizována kvantitativní metodou pomocí dotazníkového šetření.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 DOMÁCÍ NÁSILÍ

Pojem domácí násilí je zatížen značnou stereotypizací. Obvykle se spojuje s mužem násilníkem a ženou obětí. Takový přístup působí diskriminačně vůči mužům jako obětem a vylučuje tak děti a seniory, ať už jako oběti nebo násilné osoby, jelikož i oni spadají do fenoménu domácího násilí. Domácí násilí se liší od ostatních forem delikventního chování tím, že mezi obětí a pachatelem je vztah, který je zaměřen na získání moci násilné osoby nad obětí. Obětí i násilnou osobou se může stát kterýkoli člen rodiny. (Strílková, Fryšták, 2009, s. 13-14)

Dle Úlehlové (2009, s. 11) je domácí násilí fyzické, psychické, sexuální či ekonomické násilí mezi blízkými osobami žijícími společně v jedné domácnosti. Domácí násilí zahrnuje všechny formy fyzického, psychického, sexuálního a ekonomického násilí, pro které je charakteristická dlouhodobost, opakování a zvyšující se tendence jednotlivých incidentů.

Čírtková (2002) uvádí tři základní specifické znaky domácího násilí: *1. soukromí jako místo, kde dochází k partnerskému násilí, 2. opakování a postupný nárůst intenzity násilných incidentů a 3. specifčnost příčin a kořenů domácího násilí.* Domácí násilí se nejčastěji odehrává v partnerském vztahu. Nejedná se jen o izolovaný jev psychické či fyzické agrese, ale o systematické počínání jednoho z partnerů, který se snaží získat kontrolu nad partnerem a má za následek dezintegraci osobnosti oběti. (Buriánek, Kovařík, Zimmelová, Švestková, 2006, s. 13)

Domácí násilí není jednorázový akt a má nejen svoji historii, ale i cyklicky se opakující etapy. První projevy násilí nebývají nijak nápadné a většina ohrožených osob nedokáže přesně určit, zda se o domácí násilí jednalo a kdy se poprvé objevilo. Nadměrná touha po partnerovi a pozornost může nejprve oponovat, později však přeroste v nadměrnou kontrolu všeho a vždy. Po nějaké době ohrožená osoba zjišťuje, že nemá žádné funkční sociální vazby ani přátele a je úplně izolována. Otevírá se tak volné pole působnosti pro násilí a ovládnutí partnera. Průběh násilí se v každém vztahu projevuje jinak, přesto však existují společné rysy a fáze násilí, které se opakují. Tyto fáze jsou označovány jako „kruh domácího násilí“. (Úlehlová a kol., 2009, s. 19)

Domácí násilí zpravidla prochází třemi fázemi. Fáze vytváření napětí bezprostředně předchází období týrání, kdy bývá agresor impulzivní, rozčilený a kritizuje ohroženou osobu. Ohrožená osoba se snaží násilníkovi vyhovět a obviňuje sebe sama, že partnera

vyprovokovala a snaží se vyhnout konfliktu. Fáze týrání, znamená, že agresor nad sebou ztrácí kontrolu. Ohrožená osoba je bezmocná a má strach se bránit či vzepřít. Následuje fáze usmiřování, nazývá se také fází lásky nebo líbánek. Násilník cítí vinu za svůj útok, omlouvá se a slibuje, že se to nebude opakovat. Ohroženou osobu ujišťuje o svých citech. Kruh se tak uzavírá, aby mohl později začít znovu. (Úlehlová a kol., 2009, s. 19)

Čírtková (2008, s. 9) definuje domácí násilí jako *opakované, dlouhodobé a zpravidla eskalující násilí fyzického, psychického, sexuálního, sociálního a ekonomického rázu, které vytváří jednoznačně asymetrický vztah a vede ke stabilnímu rozdělení rolí na násilnou a ohroženou osobu.*

1.1 Formy domácího násilí

Fyzické násilí

Jedná se o jakýkoli fyzický atak, při kterém dochází ke zranění, fyzickému poškození a v krajních případech až ke smrti. Fyzické násilí se do jisté míry pojí i s psychickým násilím. (Cimrmannová a kol., 2013, s. 157)

Fyzické násilí je ke svým následkům nejzjevnější a nejhrubší formou domácího násilí, kdy násilná osoba používá fyzickou sílu nebo její hrozby k zastrašení, poškození či ohrožení jiné osoby. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011, s. 47)

Zahrnuje bití, facky, kopance, rány pěstí, škrčení, bodání, popálení, jiné fyzické útoky či ohrožování zbraní. Násilí může být namířeno přímo proti oběti nebo blízkým osobám, ale také vůči jejímu zvířeti nebo oblíbeným věcem. (Úlehlová a kol., 2009, s. 13)

Psychické násilí

Psychickému násilí v partnerských vztazích je na rozdíl od fyzické či sexuální formy násilí věnována nižší pozornost. Často bývá zkoumáno jako jejich doprovodný jev či předstupeň. Důsledky psychického násilí na oběť mohou být zcela srovnatelné, dokonce i horší než následky fyzického násilí. (Pikálková, Podaná, Buriánek, 2015, s. 77)

Zahrnuje ponižování, obviňování, nadávky, zesměšňování ve společnosti, citové vydírání, zastrašování, znevažování, podceňování, vyhrožování fyzickým násilím, odepírání spánku či potravy a zákazy omezující svobodné rozhodování. (Úlehlová a kol., 2009, 13)

Emocionální násilí

Soustavné kontrolování oběti, co dělá, s kým se stýká a kam chodí. Zesměšňování, citové vydírání, obviňování v každé situaci, prohlašování oběti za blázna či výhružky odebráním dětí. (Střílková, Fryšták, 2009, s. 15)

Sexuální násilí

O sexuální násilí se jedná v případě, je-li oběť k pohlavnímu styku nucena a sex je ze strany partnera násilný a vynucený. Mnoho mužů, ale i žen, je přesvědčeno, že mají na sex se svým partnerem výhradní právo. (Buskotte, 2008, s. 41)

Zahrnuje sexuální zneužití, znásilnění, donucení k sexu a k sexuálním praktikám, které partner odmítá, či odmítání sexu spolu s ponižujícími komentáři ke vzhledu partnera. (Úlehlová a kol., 2009, s. 13)

Ekonomické násilí

Ekonomické násilí se vyznačuje tím, že žena musí o finance prosit, dostává přiděly a je jí zabráněno v obstarávání si vlastních příjmů nebo jí není dovoleno o svých financích svobodně rozhodovat. Oběti je zakázáno pracovat nebo je k pracovní činnosti nucena, ale o výdělku rozhoduje pouze partner. (Buskotte, 2008, s. 42)

Zahrnuje omezování přístupu k penězům, neposkytování financí na provoz domácnosti a také snahu zakázat partnerovi chodit do práce. (Úlehlová a kol., 2009, s. 13)

Sociální izolace

Násilník získává absolutní moc nad ohroženou osobou. Ohrožená osoba se postupně stahuje ze sociálních kontaktů. Později odmítá čelit pochybnostem příbuzných a přátel, eliminuje konfliktní situace a ve fázi rozvinutého domácího násilí převládá stud a strach. (Ševčík, 2011, s. 50)

Zahrnuje sledování telefonátů, pronásledování, nečekané kontrolní návštěvy a telefonáty, ale také bránění v návštěvách přátel a rodiny. (Úlehlová a kol., 2009, s. 13)

Stalking

Hlavním znakem stalkingu je posedlost a fixace pachatele na ohroženou osobu. Pronásledování může být v důsledku obdivu, lásky nebo také zloby a nenávisti. Stalking je velmi nebezpečný fenomén, kdy se jedná o úmyslné pronásledování

a obtěžování jiné osoby, které snižuje kvalitu jejího života a ohrožuje její bezpečnost. (Buskotte, 2008, s. 46-47)

Zahrnuje dlouhodobé, opakující se a eskalující sledování a obtěžování oběti, které výrazně zasahuje do osobního života oběti i do okruhu jejich blízkých. Jedná se o neustálé telefonování, posílání sms, vyhrožování, vydírání, zastrašování, postávání před domem, školou či pracovištěm, ničení věcí a drobné útoky na oběť. (Úlehlová a kol., 2009, s. 13)

Cyberstalking

Cyberstalking se týká trestného činu formou internetu, e-mailu nebo jiných typů elektronických komunikací. Cílem je pronásledování, obtěžování a vyhrožování jiné osobě. Cyberstalking nejčastěji zahrnuje zasílání obtěžujících e-mailů, textových zpráv či příspěvků na sociálních sítích nebo vytváření webových stránek za účelem obtěžování oběti. Může zahrnovat mnoho faktorů včetně hrozeb, obtěžování, falešných obvinění, pomluv, urážek, krádeží identity a vandalismu. Cyberstalking je trestný čin a pachatelem může být kdokoli. (Cyberstalking, 2016)

1.2 Znaky domácího násilí

Oproti jiným formám násilí je domácí násilí považováno za nebezpečnější kvůli okolnostem, za kterých je pácháno. Specifickým znakem je dlouhodobě opakující se incident, který má tendenci se zhoršovat. Pokud mezi oběma aktéry, tj. násilnou a ohroženou osobou, existuje intimní vztah a násilí se odehrává v prostředí domova, ztrácí se základní funkce zajištění bezpečí. Pod psychickým nátlakem mnohdy vzniká mezi násilnou a ohroženou osobou ambivalentní vztah. Ohrožená osoba věří v polepšení partnera a motivace k potrestání násilné osoby se mění. (Úlehlová a kol., 2009, s. 12)

Aby se jednalo o domácí násilí, musí být naplněny všechny čtyři definiční znaky domácího násilí.

1. Opakování a dlouhodobost - Z jednoho útoku, jakéhokoli charakteru, nelze určit, zda se jedná o domácí násilí, či nikoli. Může to však být jeho začátek.
2. Eskalace - Urážky se stupňují k psychickému snižování lidské důstojnosti až k fyzickým útokům a závažným trestným činům, které ohrožují zdraví a život oběti.

3. Jasně a nezpochybnitelné rozdělení rolí ohrožené a násilné osoby - Domácí násilí nejsou jen vzájemná napadání, rvačky, spory a hádky, kde se role násilné a ohrožené osoby střídají.
4. Neveřejnost - Probíhá zpravidla za zavřenými dveřmi domu či bytu, tedy stranou společenské kontroly. (Buskotte, 2008, s. 39)

O domácí násilí se jedná, pokud jsou naplněny všechny čtyři definiční znaky domácího násilí. Jestliže některý z definičních znaků chybí, nemusí se vždy jednat o domácí násilí a zvažuje se tak jiná podoba rodinného problému. Chybějící znak bude ale pravděpodobně doplněn a proces domácího násilí odstartován. Za klíčový znak se především považuje rozdělení rolí na násilnou a ohroženou osobu.

Projevuje se asymetrie vztahu, kdy násilná i ohrožená osoba zastává svou roli trvale ve všech incidentech. Pokud se role střídají a partneři se vzájemně napadají, jedná se o jinou podobu partnerského násilí, nikoli o domácí násilí. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011, s. 37-38)

1.3 Příčiny vzniku domácího násilí

Existuje mnoho teorií, které se snaží vysvětlit příčiny domácího násilí. Původně byly první pokusy o vysvětlení příčin domácího násilí založeny na jednofaktorových teoriích. Domácí násilí je komplexně podmíněný jev a v každém případě se uplatňují různé skupiny příčin. Jednofaktorové teorie vysvětlují vznik pouze z jednoho hlediska a upřednostňovaly se v dřívějších dobách.

1. Biologicko-genetické teorie - Předpokládá existenci predispozic k agresivnímu chování, vysvětlují pouze obecné predispozice k agresivnímu chování, nikoli však specifické situace domácího násilí.
2. Sociologické teorie - Domácí násilí vychází z typicky mužské společnosti a násilí tak souvisí s uplatňováním moci ve společnosti. Poukazuje na sociální organizaci rodinného života a predisponuje vznik domácího násilí.
3. Psychologické teorie - Hledá příčiny v povahových zvláštностech a v poruše osobnosti pachatele. Převažuje zde názor, že příčiny domácího násilí tkví v povahových rysech násilné osoby. (Úlehlová a kol., 2009, s. 17)

Multifaktorový model je pro objasňování příčin vzniku domácího násilí v dnešní době dominantní. Nejznámější je kauzální model D. G. Duttona, který pracuje se čtyřmi strukturálními rovinami zdrojů a příčin domácího násilí.

1. Makrosystémové příčiny - Domácí násilí je vyvoláno převládající patriarchální hierarchií hodnot, což znamená nadvládu mužů, kteří mají vůdčí úlohu ve společnosti.
2. Exosystémové příčiny - Jedná se o působení formální i neformální struktury a situace, kdy je příčina spatřena v životním a sociálním okolí jedinců, např. nízký finanční příjem, nízká vzdělanost nebo nezaměstnanost jedince.
3. Mikrosystémové příčiny - Riziko vychází z podstaty rodinného života, kdy se jednotliví členové dobře znají, znají svá slabá místa i své reakce na zátěžové nebo běžné situace a vzájemně se silně ovlivňují.
4. Ontogenetické příčiny - Jedná se o individuální charakteristiku a vzájemnou interakci pachatele a oběti. (Úlehlová a kol., 2009, s. 17-18)

Podle Čechové (2006) se genderová teorie vzniku domácího násilí zabývá především násilím páchaným muži na ženách. Dalšími projevy násilí, které je pácháno na ženách je sexuální obtěžování, zneužívání, nucená prostituce, obchod se ženami nebo ženská obřízka. Genderová teorie dává do souvislosti domácí násilí s postavením žen ve společnosti a s přetrvávajícím patriarchálním modelem rodiny. Čechová také vnímá domácí násilí jako jeden z mnoha projevů diskriminace žen ve společnosti. Zastává také názor, že faktory vzniku domácího násilí jsou celospolečenské, nikoli individuální, jako např. nižší příjmy v zaměstnání, ekonomická závislost na partnerovi, pobyt žen na mateřské dovolené. (Čechová, 2006 cit. podle Úlehlová a kol., 2009, s. 18)

2 OSOBNOST OBĚTI DOMÁCÍHO NÁSILÍ

Obětí domácího násilí se může stát kdokoli. Existuje několik typologií obětí, které jsou rozděleny podle různých kritérií. Kritéria zahrnují chování, věk, pohlaví, vztah a životní styl. Mezi nejvíce zranitelné osoby ohrožené domácím násilím jsou ženy, děti a senioři.

Úlehlová (2009, s. 20-21) popisuje pět typologií obětí domácího násilí. Zúčastňující se oběť potvrzuje teorii, že násilná osoba i oběť se znají a je mezi nimi vztah. Nezúčastňující se oběť nemá možnost vnímat ohrožení, jelikož zde nedochází k vzájemné interakci mezi násilnou osobou a obětí. Provokující oběť podcenila nebezpečnost situace a záměrně se vystavuje nebezpečí. Latentní oběť kumuluje všechny viktimgenní faktory, které nejsou na veřejnosti nijak proječovány. Jedná se spíše o trestné činy páchané v domácnostech. Nepravá oběť je osoba, která se objevila v nesprávnou dobu na nesprávném místě.

2.1 Domácí násilí páchané na mužích

Muži se mnohdy nesnaží svou násilnou partnerku opustit, dokonce ani nehledají žádnou pomoc a o násilí mlčí. Důvodem může být stud a strach, že se naruší představa o harmonické domácnosti. Může se i jednat o dobrovolnou sociální izolaci, na rozdíl od žen, které jsou k ní donuceny. Muži obvykle ve vztahu zůstávají ze strachu z pachatele. V rozhodování o odchod z domácnosti hraje důležitou roli strach, ekonomická závislost, ale také kulturní hodnoty a genderové stereotypy. V nevýhodné situaci se mohou ocitnout muži, kteří se rozhodnou odejít, hned s několika riziky. Jedním z nich je ztráta bydlení nebo nároků spojených se zajištěním náhradního bydlení a ztráta prestiže. Dalším rizikem může být ztráta dětí a následná nutnost platit výživné na děti. Svou roli sehrává i anticipace výsledku následujících kroků při rozvodovém řízení, která mnohdy vede ke zvýhodnění ženy. (Buriánek, Pikálková, Podaná, 2014, s. 15-16)

Násilí na mužích má obvykle psychickou formu. Muži jsou psychicky utlačováni, stěžují si na ponižování a na to, že s nimi žena zachází jako s „hadrem“. S fyzickým násilím se setkáváme jen výjimečně a většinou se ho dopouští rodina ženy, tedy její bratr, otec nebo sestra. Žena tak usiluje o vyloučení muže z příbuzenského kruhu. (Daligand, 2014, s. 13)

2.2 Domácí násilí páchané na ženách

Ženy mají obdobně jako násilní muži dvojí tvář, kdy se před společností tváří optimistické a pozitivní, ale ve skutečnosti žijí v hrůze a hněvu. Ženy se mohou jevit jako pasivní, ale jsou velmi silné, protože přežívají v situaci domácího násilí. Ohroženými ženami jsou také ženy pracovně úspěšné, svébytné, sebevědomé a aktivní. I přes to ale nevyhledávají odbornou pomoc. Je nutné ke každé ženě přistupovat jako k jedinečné bytosti. Je důležité ženu respektovat a neuchýlit se k stereotypnímu posuzování. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011, s. 92-93)

Charakteristické znaky týrané osoby jsou následující. Ženy mají nízkou sebeúctu a jsou přesvědčeny, že si násilné chování ze strany mužů zaslouží. Žena je podřízena svému partnerovi a je na něm materiálně závislá. Udrhuje minimální, popřípadě žádné sociální kontakty. Partnerovo chování častou omlouvá jeho náladou nebo nepříjemnostmi, které prožil v práci. Žena je vystrašená, trpí pocitem bezcennosti, beznaděje a bezmoci. Má pocity viny a je přesvědčena, že si násilí zaslouží. Myslí si, že daná situace nemá řešení a stydí se své zkušenosti někomu vyprávět. Na svém partnerovi je žena emocionálně závislá a nedokáže si představit život s ním, ani bez něj. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011, s. 92)

2.3 Domácí násilí páchané na dětech

Nejvíce jsou ohroženy především děti z nefunkčních rodin a děti, jejichž matka je také týrána. Rizikové jsou děti, které vyrůstají s otčímem a děti se zdravotním, mentálním (mentální retardace, psychiatrická diagnóza) či psychosociálním (děti vývojově opožděné či sociálně nezralé) znevýhodněním. Patří zde také děti, které bývají označovány jako mladiství delikventi. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011, s. 22)

V užším slova smyslu se jedná o děti, na které jsou násilným rodičem nebo jiným členem domácnosti vedeny přímé útoky definující domácí násilí. V rodině s problematikou domácího násilí bývá obvykle dítě používáno jako zbraň. Oběti je vyhrožováno, že pokud z násilného vztahu odejde, o dítě přijde. V mnoha případech bývá dítě manipulováno násilnou osobou proti ohrožené osobě. (Úlehlová a kol., 2009, s. 45-46)

V souvislosti s domácím násilím dětí jsou zvlášť ohroženi jedinci, kteří vyrůstají v rizikové rodině. Charakteristickými znaky takové rodiny jsou nedostatečná struktura a sociální

izolace, členové rodiny žijí jako součást sociálně marginalizované subkultury, tedy na okraji společnosti či jsou sociálně vyloučeni.

Rodiče tolerují záškoláctví dítěte nebo vykazují známky závislého chování. Členové rodiny jsou vystaveni jakékoli formě domácího násilí. V rodině také chybí především odpovědnost naplňovat rodičovskou roli. (Milfait, 2008, s. 27-28)

2.4 Domácí násilí páchané na seniorech

Jedná se o závislé a křehké seniory s ohroženou či ztracenou soběstačností v základních činnostech každodenního života. Dále jsou ohroženi senioři, kteří nejsou schopni dostatečně signalizovat svoje potřeby.

Senioři, kteří jsou silně ohroženi nerespektováním důstojnosti, týráním, zneužíváním a zanedbáváním ze strany svých dětí, vnuků nebo jiných osob v domácnosti. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011, s. 22)

Rizikovou skupinou mezi seniory jsou zejména ženy, senioři s nižším než středoškolským vzděláním, senioři s fyzickým či mentálním znevýhodněním, senioři na hranici chudoby a ti, kteří žijí ve společné domácnosti s příbuznými. K násilí nedochází jen v domácnostech, ale v sociálních či zdravotnických zařízeních. Příčinou může být syndrom vyhoření ošetřujícího personálu, nízká úroveň zájmu, ochrany práv a důstojnosti klientů v dlouhodobé ústavní péči a diskriminační tendence ve společnosti. (Úlehlová a kol., 2009, s. 35-36)

2.5 Domácí násilí páchané na zdravotně znevýhodněných

Ohroženy jsou především osoby se závažnými funkčními deficity vyžadující trvalou péči. Osoby zčásti nebo zcela nezvládají základní sebeobsluhu a vyžadují pomoc při zvládnutí každodenních aktivit. Pro příbuzné, kteří o zdravotně znevýhodněného člena pečují, může tato situace představovat zátěž, vyčerpání a může být také spouštěčem domácího násilí. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011, s. 23)

Osoby s fyzickým či mentálním znevýhodněním jsou velmi snadnou obětí a to hned z několika důvodů. Jedním z důvodů je snížená schopnost či možnost obrany před agresivním chováním. Druhým důvodem je vysoký stupeň závislosti zdravotně znevýhodněné osoby na agresorovi. Pro osoby se zdravotním znevýhodněním je rodina či blízký člověk jejich jediná společnost. Oběť se ztíženou schopností komunikace

na základě smyslového nebo mentálního postižení není schopna podat popis pachatele nebo nerozezná nebezpečnost situace. U lidí s mentálním znevýhodněním existuje faktor důvěřivosti a nezkušenosti v lidských vztazích, snadná ovlivnitelnost a dezorientovanost v běžném životě. Dalším faktorem může být nízké sebevědomí a neschopnost samostatného jednání. (Úlehlová a kol., 2009, s. 39-40)

3 OSOBNOST PACHATELE DOMÁCÍHO NÁSILÍ

Typický profil pachatele domácího násilí neexistuje. Není možné definovat společné povahové rysy, jelikož násilné osoby pocházejí ze všech vrstev společnosti. Pro pachatele je charakteristická především určitá rozdvojenost osobnosti, která se projevuje diametrálně odlišným chováním vůči blízkým osobám nebo osobám ve společnosti. Násilné osoby vystupují jako ochotní, sympatičtí a komunikativní lidé, kteří se ovšem za zavřenými dveřmi mění. Vůči svým blízkým uplatňují nadměrnou moc a kontrolu, která je ohrožující. (Úlehlová a kol., 2009, s. 28)

Násilné osoby pocházejí ze všech socioekonomických, náboženských, etnických a rasových skupin. Chování násilných osob se velmi liší. Muži viní z násilí svou partnerku či závislost na alkoholu nebo drogách a zlehčují tím závažnost způsobeného násilí. Násilné osoby jsou často závislé na alkoholu nebo drogách a jsou velmi žárliví. Svého partnera se snaží izolovat od přátel a rodiny a neustále je kontrolují. (Úlehlová a kol., 2009, s. 19)

3.1 Muži jako násilné osoby

Existuje mnoho typologií, které charakterizují násilné chování mužů. Základní typologie je rozdělena na dvě části. Muži, kteří jsou násilní pouze doma a muži, kteří jsou násilní i mimo domov. První skupina mužů je agresivní pouze v prostředí svého domova. Jedná se o muže, kteří provozují běžné, partnerské násilí. Sexuálního násilí se dopouštějí jen zřídka a po agresivním výstupu toho litují a omlouvají se. Druhá skupina mužů se vyznačuje těžšími formami násilí. Je pravděpodobné, že násilná osoba bude zneužívat návykové látky. Muži obvykle neakceptují nabídnutou pomoc a ve svých názorech jsou striktní. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011, s. 73-74)

Charakteristiky násilných mužů jsou rozděleny i podle následujících typologií. Muži s násilnickými sklony akceptují různé formy domácího násilí jako přijatelný způsob k řešení problému. Věnují se střelbě nebo bojovým sportům, jsou zaujatí zbraněmi a ubližují i domácím mazlíčkům. Muži, kteří vyrostli v násilných domácnostech a byli obětí nebo svědky domácího násilí, či se setkali s násilím páchaného na významných osobách muže. Muži, kteří jsou žárliví a silně majetničtí. Kdykoli mají pocit, že jejich partnerce, dceři nebo matce věnuje nějaký muž pozornost, reagují agresivně. Muž svou partnerku monitoruje mnohdy až do extrémních podob, i přes to, že je žena

nevinná. Muži věří, že mají právo bít ženy. Násilí na ženách, dětech a ostatních členech rodiny je pro ně součástí jejich mužské role. Muži mnohdy preferují perverzní sexuální praktiky. Sex nevnímají jako láskyplný kontakt mezi mužem a ženou, ale jako akt moci, kdy si posilují svou nadřazenost a dominanci. V typologii se lze setkat i s muži s dvojí tváří. Na jednu stranu jsou pozorní, starostliví a oddaní své partnerce, na druhou stranu jsou vulgární, agresivní a nenávistní.

Pro ženu i další členy domácnosti je taková situace matoucí a obtížná, jelikož jsou jeden den zbiti a druhý den jsou zahrnuti láskou. Rozpolcená osobnost s sebou nese i mnoho rizik, jelikož před společností vystupuje jako ohleduplný a laskavý muž a oběti tak nikdo nevěří. Muži nejsou schopni převzít odpovědnost a ze svých činů obviňují druhé. Nevěří, že jejich násilné chování může mít negativní důsledky. Myslí si, že nemohou být potrestáni a zákon pro ně neplatí. Další skupinou jsou muži, kteří se chovají jako malé děti. Touží o péči, jsou závislí a pasivní. Za své chování mají na sebe vztek a berou to jako slabost. Vztek tak transformují do fyzického násilí na své blízké. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011, s. 71-72)

3.2 Ženy jako násilné osoby

Ženy nejsou jen něžné bytosti, dokážou být i násilné a kruté. Figurují jako násilné osoby ve všech typech domácího násilí. Problematika násilí v partnerských vztazích je z velké části neprozkoumaná. Ženy by se rozhodně neměly podceňovat. Lze se domnívat, že ženy páchají násilí na mužích ve stejné míře jako muži na svých partnerkách. Statistiky hovoří, že násilí na mužích je pácháno ve dvou až pěti procentech. Z důvodu, že se muži neradi a neochotně přiznávají k týrání svou partnerkou, může být číslo daleko vyšší. Literatura se obvykle zaměřuje na dvě roviny násilného chování žen, a to na ženy útočící v sebeobraně a ženy, které násilnou osobu zabijí. Násilí v sebeobraně je typickým charakteristickým rysem násilného chování u žen. Ženy, které násilnou osobu, nejčastěji svého partnera, zabijí, jsou zoufalé a smrt berou jako jediné řešení. Násilné ženy jsou ve značné míře žárlivé a omezují svého partnera v sociálních kontaktech. Další charakteristické znaky jsou zneužívání návykových látek, vyhrožování a projevy agrese nejen doma, ale i na veřejnosti. Ženy také nejčastěji používají různé formy psychického násilí a nátlaku na partnera. Násilí ze strany žen připadá společnosti nezvyklé a to bez ohledu na to, koho žena týrá. Nejčastěji je násilí pácháno na mužích, ale taky na rodičích či jiných osob žijících v domácnosti.

Násilné chování žen vyvolává zmatenost, pohoršení a údiv. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011, s. 65-70)

Úlehlová (2009, s. 29-30) uvádí, že ženy vysvětlují své násilné chování jako potřebu uvolnit se, ublížit svému partnerovi nebo je to reakce ze vzteku. Asi jen 15% žen uvedlo, že násilí vůči svému partnerovi použily z důvodu sebeobrany. Existuje několik programů pro násilné osoby, které mají různou podobu.

Programy jsou individuální, skupinové či párové. Podmínkou je respektování individuálních potřeb obou aktérů ve vztahu, kde se vyskytlo domácí násilí. Párová terapie se doporučuje pouze v případě, kdy bylo násilí jen jednorázovou epizodou podmíněnou situací a ne povahou násilníka. Pokud se jedná o dlouhodobé a závažné domácí násilí, může být párová terapie pro ohroženou osobu nebezpečná. Dosud získané zkušenosti naznačují vysokou recidivu k násilnému chování. Potřeba péče o násilné osoby je stejně důležitá jako pomoc poskytovaná obětem domácího násilí.

4 MOŽNOSTI POMOCI A PREVENCE

V případě náhlého útoku by oběť měla především pamatovat na své zdraví a život. Pro oběti domácího násilí je bezpečí základním předpokladem řešení problému. Oběť by si měla především zapamatovat několik důležitých telefonních čísel, jako je Policie České republiky nebo krizová linka. Důležité je svěřit se přátelům nebo příbuzným, kterým oběť důvěřuje. Oběť by si také měla promyslet plán únikové cesty a měla by se rozhodnout, kam půjde, až se dostane z bytu. V takovém případě je důležité mít sbalenou pohotovostní tašku s penězi, osobními doklady, oblečením a důležitými dokumenty. Pokud je oběť v důchodovém věku nebo je nepohyblivá, je důležité si promyslet, která místnost v domě je nejbezpečnější, kde se může zamknout, popřípadě zavolat o pomoc z okna. (Střílková, Fryšták, 2009, s. 24-25)

4.1 Policie

Legislativní normy a vnitřní předpisy policie ukládají policistům, aby v kontextu domácího násilí plnili roli pomáhajících, kteří dokážou efektivně komunikovat s osobami v krizových situacích. Úlohou policie je také plnění prevence vůči domácímu násilí. Součástí intervence je také informování osob v krizových situacích o dostupném systému pomoci a informování o zákonech, které chrání práva ohrožených osob. Efektivní intervence vyžaduje vynikající komunikační dovednosti. U policie působí také specialisté, kteří se zabývají výhradně problematikou domácího násilí. (Cimrmannová a kol., 2013, s. 136)

Policie České republiky je oprávněna podle § 44-47 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, po vyhodnocení dané situace, použít institut vykázání. V zákoně je vykázání postaveno tak, že pokud lze na základě zjištěných skutečností důvodně předpokládat, že se osoba dopustí závažného útoku, je policista oprávněn vykázat tuto osobu z domu či bytu, který obývá s ohroženým jedincem. Policista je oprávněn tuto osobu vykázat i z bezprostředního okolí společného obydlí a to dokonce i v její nepřítomnosti. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011, s. 133)

Vykázaná osoba má povinnost neprodleně opustit prostor vymezený policistou v písemném potvrzení o vykázání, zdržet se vstupu do vymezeného prostoru a zdržet se navázání kontaktu či styku s ohroženou osobou. Vykázaná osoba musí také vydat

policistovi všechny klíče od společného obydlí. Ohrožená osoba je poučena o možnosti podání návrhu na vydání předběžného opatření podle občanského soudního řádu.

Je poučena také o možnosti využít psychologickou, sociální nebo jinou službu v oblasti pomoci obětem domácího násilí. (Ševčík, Špatenková a kol., 2011, s. 134-135)

4.2 Linky důvěry

Na telefonní linku se mohou obrátit všechny osoby, které se cítí být obětí trestného činu, a to bez ohledu na to, zda trestný čin oznámily nebo neoznámily. Volat mohou oběti různých forem násilí. Pomoc je určena i obětem nedbalostních trestných činů. Telefonická linka poskytuje krizovou pomoc osobám ohroženým domácím násilím bez ohledu na jejich věk nebo pohlaví. Volat mohou lidé i při pouhém podezření, že jsou obětí některé z forem domácího násilí. Volat mohou také svědci všech trestných činů, kteří byli událostí traumatizováni, potřebují psychickou podporu a informace o svých právech a ochraně. (Linka pomoci obětem kriminality a domácího násilí, 2009)

Telefonická linka dává lidem možnost kdykoliv diskrétně hovořit o tom, co se stalo, jak se cítí a čeho se bojí. Poskytuje individuální psychologickou a morální podporu s přihlédnutím k tomu, v jaké situaci se oběť nachází. Pomáhá při orientaci volajících v dané situaci a rozhovoří o možnostech řešení akutních problémů. V případě akutního ohrožení na životě či zdraví se souhlasem volající osoby přivolá také urgentní pomoc. (Linka pomoci obětem kriminality a domácího násilí, 2009)

Pomáhá zmapovat problém a sestavit priority vedoucí k jejich řešení v každém individuálním případě. Důležité je také posílení kompetencí volající osoby. I když není lehké svěřit své problémy cizí osobě po telefonu, konzultanti linky mají pochopení pro trauma obětí, rozumí pocitům obětí, svědků a pozůstalých a nebojí se s nimi navázat kontakt. (Linka pomoci obětem kriminality a domácího násilí, 2009)

4.3 Intervenční centra

Intervenční centrum je specializované pracoviště, které poskytuje pomoc osobám ohroženým domácím násilím. Nabízí psychologické, sociální i právní poradenství, respektování zásady diskrétnosti a telefonickou krizovou pomoc. Poskytuje také pomoc při podání návrhu na předběžné opatření k ochraně před domácím násilím a zprostředkování dalších odborných služeb. (Střílková, Fryšták, 2009, s. 26)

Intervenčních centra poskytují sociálně terapeutické činnosti, jako jsou např. krizová intervence a další socioterapeutické činnosti, jejichž poskytování vede k překonání krizového stavu a zahájení následného terapeutického procesu. Dále nabízí pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí. Pomoc při komunikaci vedoucí k uplatňování práv a oprávněných zájmů a také pomoc při vyřizování běžných záležitostí. (Zákon č. 108/2006 Sb., §60a)

4.4 Krizová centra

Krizové centrum nabízí poradenství a pomoc při sestavení krizového plánu. Nabízí také pomoc s cílem získání psychické stability u osob v krizi formou psychologických i psychiatrických služeb, či zprostředkovává využití dalších služeb. Je zde i možnost krátkodobě využít krizové lůžko. Krizové centrum je také pro děti a nabízí specializované psychologické i psychiatrické služby s cílem stabilizace psychiky dítěte. Nabízí také sociálně právní poradenství a zprostředkování dalších služeb, včetně krizového lůžka. (Střílková, Fryšták, 2009, s. 26)

Krizové centrum poskytuje ubytování, které zpravidla nepřesahuje 7 dní. Nabízí sociálně terapeutické činnosti, jako jsou krizová intervence a další socioterapeutické činnosti, jejichž poskytování vede k překonání krizového stavu a zahájení následného terapeutického procesu. Dále nabízí pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí, pomoc při komunikaci vedoucí k uplatňování práv a oprávněných zájmů a také pomoc při vyřizování běžných záležitostí. (Zákon č. 108/2006 Sb., §60)

4.5 Azylové domy

Azylové domy slouží osobám, které jsou ohroženy domácím násilím. Zajišťují bezpečné prostředí obětem domácího násilí a nejsou věkově omezeny. Azylové domy poskytují ubytování s komplexním pobytovým programem, podporu sebevědomí a samostatnosti, nezbytnou materiální pomoc, ale také doprovod na úřad či soudy. (Střílková, Fryšták, 2009, s. 26)

Azylové domy poskytují ubytování, které zpravidla nepřevyšuje 1 rok. Nabízí také pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí, jako je např. pomoc při vyřizování běžných záležitostí vyplývajících z individuálních plánů

či pomoc při obnovení nebo upevnění kontaktu s rodinou a pomoc a podpora při dalších aktivitách podporujících sociální začleňování osob, včetně uplatňování zákonných nároků a pohledávek. (Zákon č. 108/2006 Sb., §57)

4.6 Krizová intervence

Krizová intervence je odborná pomoc poskytována formou telefonické krizové intervence, formou ambulanti, hospitalizační nebo také formou terénní krizové pomoci, kde je pomoc poskytována v přirozeném prostředí klienta. Standardní postup v rámci krizové intervence je následující:

1. Zajištění základních fyziologických potřeb - Lidé v krizových situacích mají často narušené vnitřní prostředí organismu. Aby se lidé cítili v bezpečí, je zapotřebí, aby měli dostatečný přísun tekutin, možnost použít WC, ale také dostatek tepla a přísun čerstvého vzduchu. Je důležité, aby měli také v dosahu papírové kapesníky.
2. Podání základních informací - Je důležité podat základní informace jako např. kde se nachází, co se nyní může stát, ale také časový rozsah krizové intervence. Buduje se tak důvěra mezi klientem a pracovníkem a redukuje se možná nejistota z návštěvy v neznámém prostředí. Dalším důležitým krokem je umožnit klientovi volně a opakovaně se ptát, jelikož klient ve stresující situaci nemá tendenci zpracovávat informace dostatečně rychle a informace zapomíná.
3. Zjišťování základních dat o pacientovi - Krizový pracovník může po klientovi vyžadovat některé osobní údaje, aby zmapoval danou situaci. Je důležité klientovi oznámit, že s jeho osobními údaji bude zacházeno diskrétně.
4. Kontrakt - Kontrakt znamená uzavření dohody mezi pracovníkem a klientem o tom, jaké služby může krizový pracovník nabídnout.
5. Započítí rozhovoru a základní orientace v situaci - V první řadě se pracovník zaměří na údaje, které jsou podstatné vzhledem ke konkrétní situaci. V případě domácího násilí zjistit, zda byly u útoku přítomny děti. V tomto stádiu se také zjišťuje, co klienta konkrétně vedlo k vyhledání pomoci.
6. Očekávání a zakázka - Znamená, co přesně klient očekává od krizové intervence. V souvislosti s domácím násilím se můžeme dostávat k dalším okruhům, které nás mohou nasměrovat na další formy pomoci. Klient může požadovat úkryt a bezpečí, ale také to, aby někdo násilné osobě domluvil a změnil ji.

Formulace zakázky v sobě nese možné změny, jelikož se zaměřuje do otevřené budoucnosti.

7. Vytvoření katastrofického scénáře - Pokud klient cítí potřebu stále přemýšlet nad možnými nepříznivými vývoji události, je tato část krizové intervence vhodná. V případech domácího násilí mají tyto obavy obvykle reálný základ. Je nutné klienta zklidnit pomocí tempa řeči, soustředěním se na dech a kontaktem se zemí nebo podložkou. Pracovník společně s klientem dává nebezpečí konkrétní podobu, proti které mohou vyzdvihnout určité zdroje pomoci a bezpečí.
8. Zkušenosti s podobnou situací v minulosti, přítomné vyrovnávací strategie - Tato část pomáhá lépe zmapovat formy pomoci, popřípadě zjišťuje nefunkční řešení z minulosti.
9. Doporučení - Pracovník poskytne klientovi konkrétní informace. Je důležité rozlišit věci, které se musí řešit hned a které mohou chvíli počkat. Klientům se poskytnou informace a kontakt na organizace, které se s danou problematikou zabývají.
10. Závěr rozhovoru - V závěrečné části, kdy klient získal konkrétní a jasné instrukce, se krizová intervence ukončuje. Je vhodné klienta empaticky ocenit za jeho komunikaci o problému. V případě, že je klient uzavřený, či pomoc odmítá, je vhodné vyjádřit respekt k jeho postoji a upozornit jej na možnost obrátit se na jinou organizaci či zařízení, které poskytuje pomáhající služby k dané problematice. (Úlehlová a kol, 2009, s. 56-58)

5 PRÁVNÍ ASPEKTY

Domácí násilí bylo v České republice dlouhou dobu vnímáno jako soukromá záležitost. Společnost postupně přijala skutečnost, že domácí násilí je jev, který má celospolečenský dopad a vyžaduje spolupráci všech zainteresovaných institucí. Pojem domácí násilí nebyl v českém právním systému definován až do roku 2007. Teprve přijetím několika zákonů se Česká republika k řešení problematiky vztahující se k domácímu násilí přihlásila a zároveň deklarovala nulovou toleranci k násilí. Česká republika si také dala závazek na ochranu osob ohrožených domácím násilím. (Domácí násilí v českém právu, 2017)

5.1 Zákon č. 40/2009 Sb.

Trestní zákoník upravuje trestní postih projevů domácího násilí a nebezpečného pronásledování, nebo-li stalkingu. Ustanovení §352 trestního zákoníku popisuje, že kdo skupině obyvatel nebo jednotlivci vyhrožuje usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením škody velkého rozsahu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok. Kdo použije násilí proti skupině obyvatel nebo jednotlivci nebo jim vyhrožuje usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením škody velkého rozsahu pro jejich skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že jsou skutečně nebo domněle bez vyznání, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři roky. Stejně tak bude potrestán, kdo se spolčí nebo shromáždí ke spáchání takového činu nebo spáchá-li trestný čin tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem. (Zákon č. 40/2009 Sb., §352)

5.2 Zákon č. 108/2006 Sb.

Zákon o sociálních službách upravuje zřizování a provoz telefonní krizové pomoci v §55, zřizování intervenčních center v §60a, zřizování krizových center v §60, a také zřizování azylových domů, které je upraveno v §57. V zákoně jsou vymezeny činnosti, které dané služby poskytují obětem domácího násilí.

5.3 Zákon č. 135/2006 Sb.

Zákon vymezuje změnu zákonů v oblasti ochrany před domácím násilím. Ustanovení §76b uvádí, že je-li jednáním účastníka, proti kterému návrh směřuje, vážným způsobem ohrožen život, zdraví, svoboda nebo lidská důstojnost oběti, může předseda senátu předběžným opatřením uložit účastníku, proti kterému návrh směřuje, zejména aby dočasně opustil dům či byt společně obývaný s obětí, jakož i jeho bezprostřední okolí. Výjimky vyplývající z plnění povinností uložených předběžným opatřením účastníku, proti kterému návrh směřuje, stanoví soud, a to s přihlédnutím k jeho oprávněným zájmům. Předběžné opatření trvá jeden měsíc od jeho vykonatelnosti. (Zákon č. 135/2006 Sb., §76b)

Ustanovení §273b zákona č. 135/2006 Sb. uvádí, že nařídí-li soud předběžným opatřením, aby pachatel opustil společné obydlí i jeho bezprostřední okolí, zajistí také bezodkladný výkon tohoto rozhodnutí. Soud zároveň poskytne povinnému příležitost, aby si bezprostředně při výkonu rozhodnutí vyzvedl ze společného obydlí osobní věci a dokumenty nezbytné k výkonu jeho povolání. (Zákon č. 135/2006 Sb., §273b)

5.4 Zákon č. 273/2008 Sb.

Zákon o Policii České republiky. Zákon upravuje oprávnění Policie České republiky v §44-47 rozhodnutí o vykázaní pachatele ze společného obydlí s obětí, zákazu vstupu do společného obydlí a navazování kontaktu s ohroženou osobou.

5.5 Zákon č. 292/2013 Sb.

Zákon o zvláštních řízeních soudních v §493 uvádí, že výkon rozhodnutí se provede tak, že soud v činnosti s příslušnými orgány veřejné moci vykáže povinného ze společného obydlí, popřípadě mu zakáže setkávat se s ohroženou osobou nebo ji jinak kontaktovat. Soud zároveň poskytne povinnému příležitost, aby si bezprostředně při výkonu rozhodnutí vyzvedl ze společného obydlí své osobní věci a dokumenty. (Zákon č. 292/2013 Sb., §493)

V §496, zákona o zvláštních řízeních soudních, je uvedeno, že poruší-li pachatel po provedení výkonu rozhodnutí povinnost nevstupovat do společného obydlí, soud kdykoliv a bezohledně na návrh oprávněné osoby provede opětovný výkon rozhodnutí vykázaním povinného ze společného obydlí. (Zákon č. 292/2013 Sb., §496)

5.6 Zákon č. 359/1999 Sb.

Zákon o sociálně-právní ochraně dětí v §51 vymezuje, že orgány sociálně-právní ochrany, komise a poradní sbory jsou povinni si navzájem sdělovat údaje z evidence a spisové dokumentace pro potřeby těchto orgánů. Povinností orgánu sociálně-právní ochrany je orgánu činnému v trestním řízení oznamovat skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin na dítěti, nebo že dítě bylo použito ke spáchání trestného činu. Dále se musí oznámit skutečnosti, že dochází k násilí mezi rodiči nebo jinými osobami odpovědnými za výchovu dítěte či dalšími fyzickými osobami, které obývají ve společné domácnosti a není plněna vyživovací povinnost. (Zákon č. 359/1999 Sb., §51)

II. PRAKTICKÁ ČÁST

6 CÍL PRÁCE

Cílem výzkumu je dozvědět se, jaká je informovanost studentů Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně o domácím násilí. Zda se studenti s domácím násilím setkali, popřípadě s jakou formou se setkali a zda ví, na koho by se v případě pomoci obrátili. Cílem je také dozvědět se, zda jsou na dané fakultě informováni o domácím násilí a jakou formou jim jsou informace poskytovány.

6.1 Definování výzkumného problému

Výzkumný problém, který jsem zvolila, zahrnuje čtyři výzkumné otázky, a to:

- Jsou studenti informováni o domácím násilí na dané fakultě?
- Jakou formou jsou studenti informováni na dané fakultě?
- Jaké informace mají studenti o domácím násilí?
- Na koho by se studenti v případě pomoci obrátili?

6.2 Druh výzkumu

Výzkumné šetření bylo prováděno pomocí kvantitativního výzkumu, především kvůli nashromáždění co nejvíce odpovědí. S jejich pomocí bych se chtěla dozvědět, jaké informace mají studenti o problematice domácího násilí.

6.3 Metoda výzkumu

Praktická část bakalářské práce byla realizována kvantitativní metodou pomocí dotazníkového šetření. Respondenti byli informováni, že veškeré informace, které uvedou v dotazníku jsou anonymní a budou sloužit pouze pro mou bakalářskou práci. Dotazníkové šetření bylo studentům poskytnuto elektronickou formou pomocí sociální sítě Facebook na stránkách Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně a na stránkách Fakulty humanitních studií Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

6.4 Výzkumný vzorek

Výzkumného šetření se zúčastnili studenti ze všech fakult Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Celkem bylo získáno a vyhodnoceno 100 dotazníků, které byly zcela kompletní.

6.5 Zpracování dat

Prvním krokem dotazníkového šetření byl sběr dat, získaná data byla analyzována a na závěr byly shrnuty veškeré výsledky kvantitativního výzkumu.

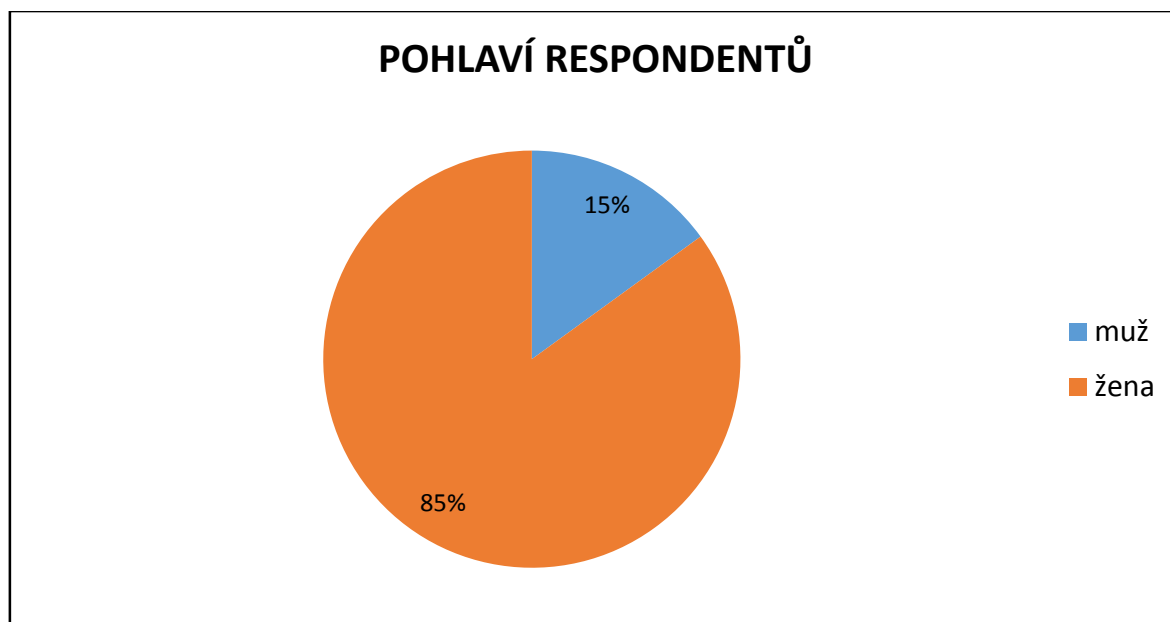
7 VÝSLEDKY VÝZKUMNÉHO ŠETŘENÍ

Otázka č. 1: Vaše pohlaví?

Tabulka 1 Pohlaví respondentů

MOŽNOSTI	VYJÁDŘENÍ	
	ABSOLUTNÍ	RELATIVNÍ V %
muž	15	15 %
žena	85	85 %
CELKEM	100	100 %

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Graf 1 Pohlaví respondentů

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Hodnocení:

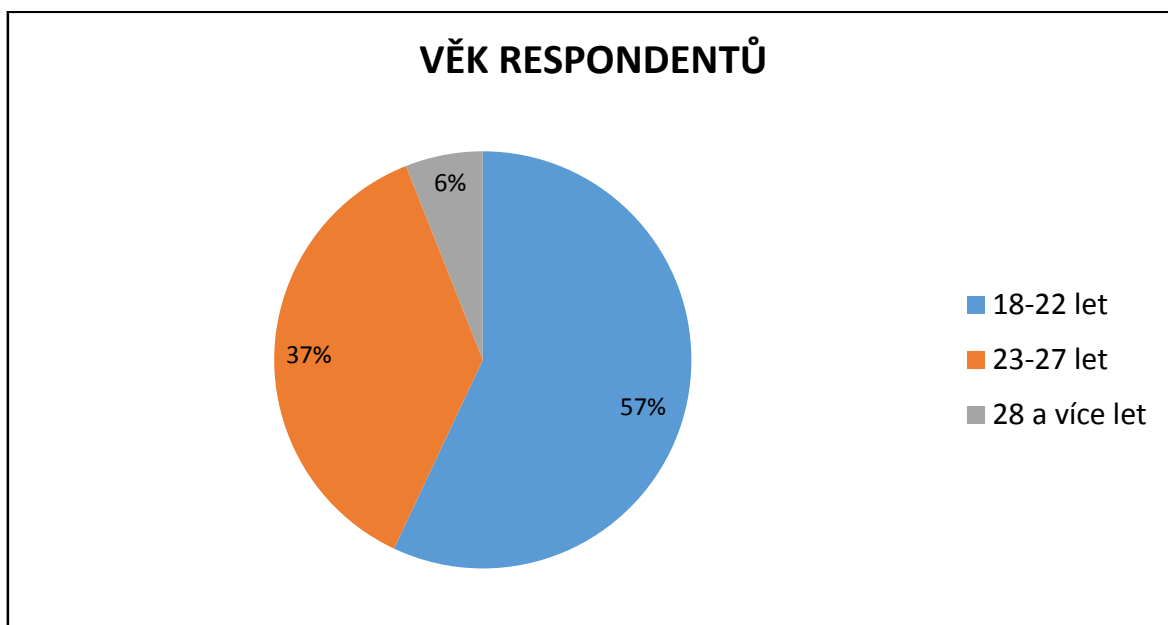
Otázka č. 1 zjišťovala pohlaví respondentů. Z celkového počtu 100 respondentů se výzkumného šetření zúčastnilo 15 mužů (15 %) a 85 žen (85 %).

Otázka č. 2: **Váš věk?**

Tabulka 2 Věk respondentů

MOŽNOSTI	VYJÁDŘENÍ	
	ABSOLUTNÍ	RELATIVNÍ V %
18 - 22 let	57	57 %
23 - 27 let	37	37 %
28 a více let	6	6 %
CELKEM	100	100 %

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Graf 2 Věk respondentů

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Hodnocení:

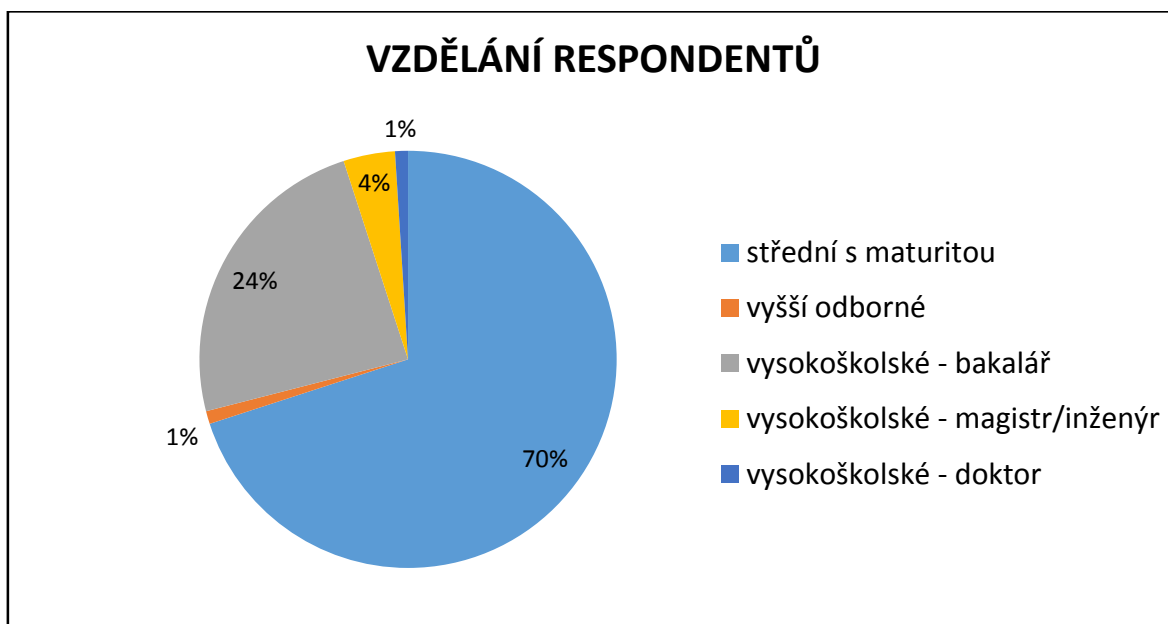
Otázka č. 2 zjišťovala věk respondentů. Z celkového počtu 100 respondentů bylo v kategorii 18-22 let - 57 respondentů (57 %), v kategorii 23-27 let - 37 respondentů (37 %) a v kategorii 28 a více let - 6 respondentů (6 %).

Otázka č. 3: Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

Tabulka 3 Vzdělání respondentů

MOŽNOSTI	VYJÁDŘENÍ	
	ABSOLUTNÍ	RELATIVNÍ V %
střední s maturitou	70	70 %
vyšší odborné	1	1 %
vysokoškolské - bakalář	24	24 %
vysokoškolské - magistr/inženýr	4	4 %
vysokoškolské - doktor	1	1 %
CELKEM	100	100 %

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Graf 3 Vzdělání respondentů

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Hodnocení:

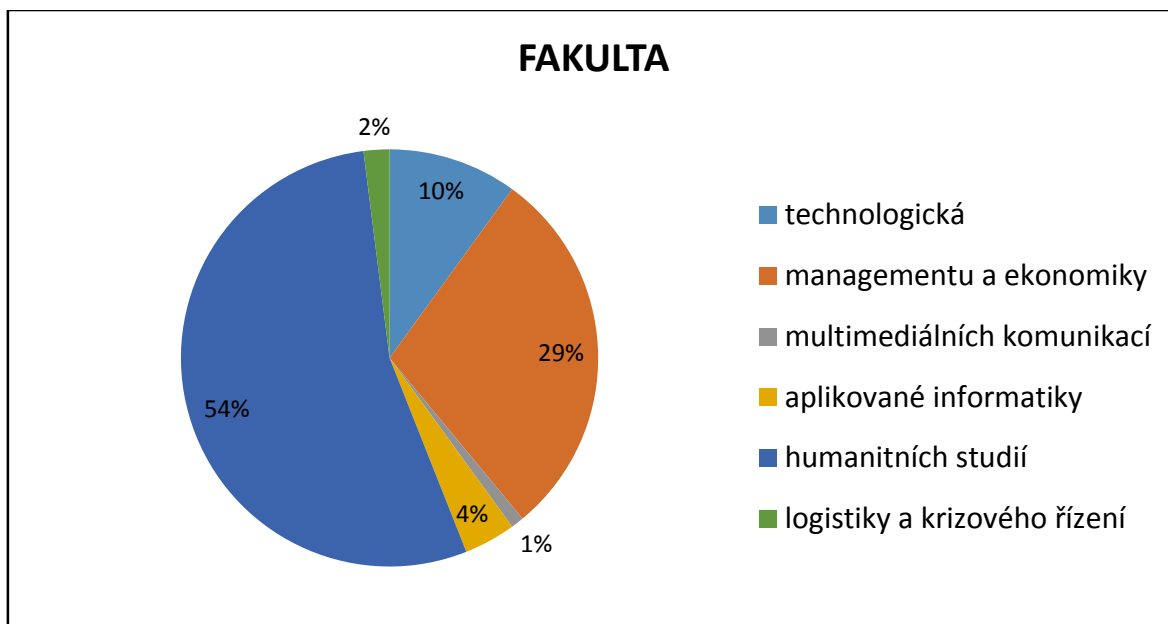
Otázka č. 3 zjišťovala nejvyšší dosažené vzdělání respondentů. Z celkového počtu 100 respondentů je 70 respondentů (70 %) se středoškolským vzděláním s maturitou, 1 respondent (1 %) s vyšším odborným vzděláním, 24 respondentů (24 %) s vysokoškolským vzděláním - bakalář, 4 respondenti (4 %) s vysokoškolským vzděláním - magistr/inženýr a 1 respondent (1 %) s vysokoškolským vzděláním - doktor.

Otázka č. 4: Na jaké fakultě studujete?

Tabulka 4 Fakulta

MOŽNOSTI	VYJÁDŘENÍ	
	ABSOLUTNÍ	RELATIVNÍ V %
technologická	10	10 %
managementu a ekonomiky	29	29 %
multimediálních komunikací	1	1 %
aplikované informatiky	4	4 %
humanitních studií	54	54 %
logistiky a krizového řízení	2	2 %
CELKEM	100	100 %

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Graf 4 Fakulta

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Hodnocení:

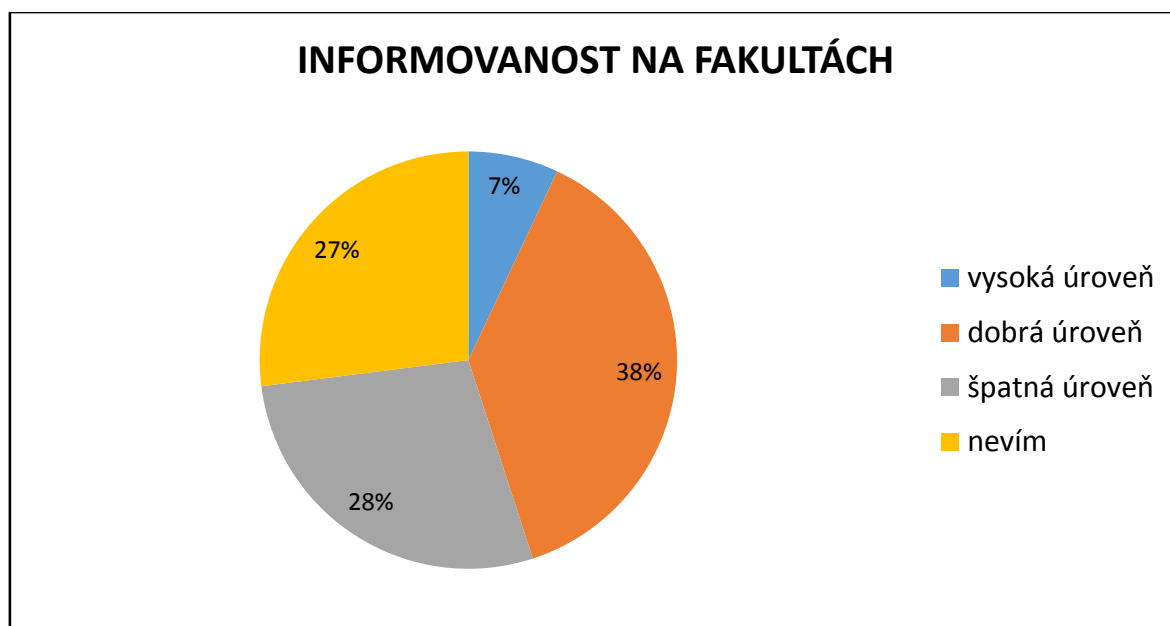
Otázka č. 4 zjišťovala, na jaké fakultě respondenti studují. Z celkového počtu 100 respondentů studuje 10 respondentů (10 %) na fakultě technologické, 29 respondentů (29 %) na fakultě managementu a ekonomiky, 1 respondent (1 %) na fakultě multimediálních komunikací, 4 respondenti (4 %) na fakultě aplikované informatiky, 54 respondentů (54 %) na fakultě humanitních studií a 2 respondenti (2 %) na fakultě logistiky a krizového řízení.

Otázka č. 5: Na jaké úrovni je podle Vás informovanost studentů o domácím násilí na dané fakultě?

Tabulka 5 Informovanost na fakultách

MOŽNOSTI	VYJÁDŘENÍ	
	ABSOLUTNÍ	RELATIVNÍ V %
na vysoké úrovni	7	7 %
na dobré úrovni	38	38 %
na špatné úrovni	28	28 %
nevím	27	27 %
CELKEM	100	100 %

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Graf 5 Informovanost na fakultách

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Hodnocení:

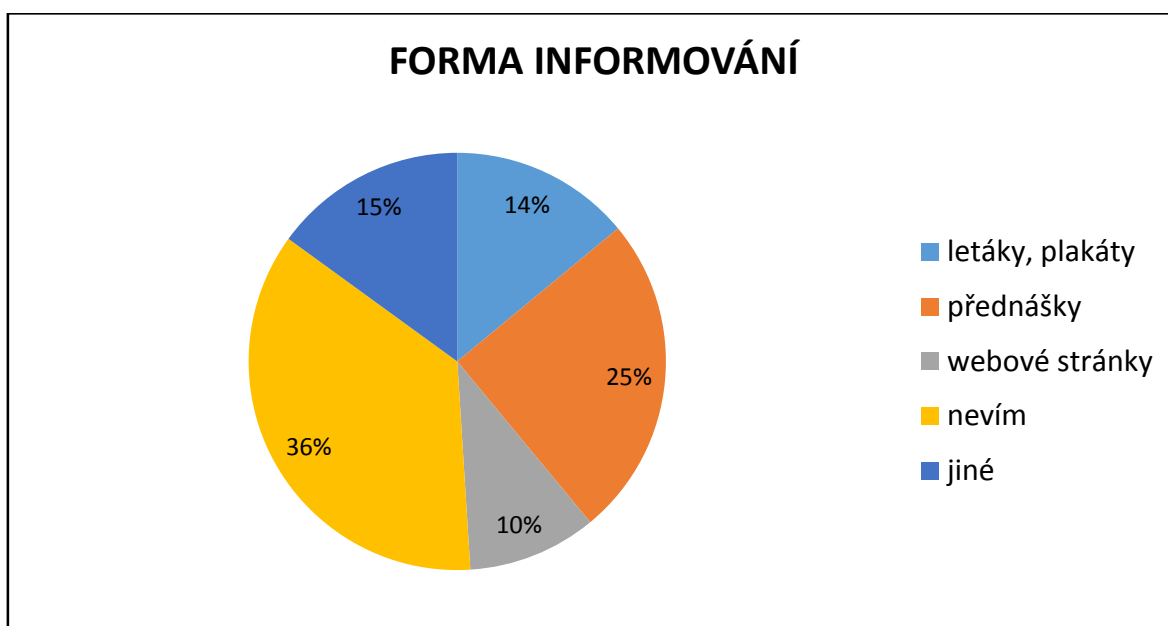
Otázka č. 5 zjišťovala informovanost studentů o domácím násilí na daných fakultách. Z celkového počtu 100 respondentů zodpovědělo 7 respondentů (7 %), že je informovanost na dané fakultě na vysoké úrovni, 38 respondentů (38 %) zodpovědělo, že je informovanost na dobré úrovni, 28 respondentů (28 %) zvolilo odpověď špatná úroveň informovanosti a 27 respondentů (27 %) neví, jaká je informovanost studentů.

Otázka č. 6: Jakou formou jste na dané fakultě o domácím násilí informováni?

Tabulka 6 Forma informování

MOŽNOSTI	VYJÁDRĚNÍ	
	ABSOLUTNÍ	RELATIVNÍ V %
letáky, plakáty	18	14 %
přednášky	31	25 %
webové stránky	12	10 %
nevím	44	36 %
jiné	19	15 %
CELKEM	124	100 %

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Graf 6 Forma informování

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Hodnocení:

V případě této otázky neudává absolutní četnost počet respondentů, ale počet odpovědí. Otázka č. 6 zjišťovala, jakou formou jsou studenti na dané fakultě informováni. Odpověď: letáky, plakáty byla respondenty zvolena 18 krát (14 %), odpověď: přednášky byla respondenty zvolena 31 krát (25 %), odpověď: webové stránky byla respondenty zvolena 12 krát (10 %), odpověď: nevím byla respondenty zvolena 44 krát (36 %), odpověď: jiné byla zvolena respondenty 19 krát (15 %) a obsahovala tyto odpovědi:

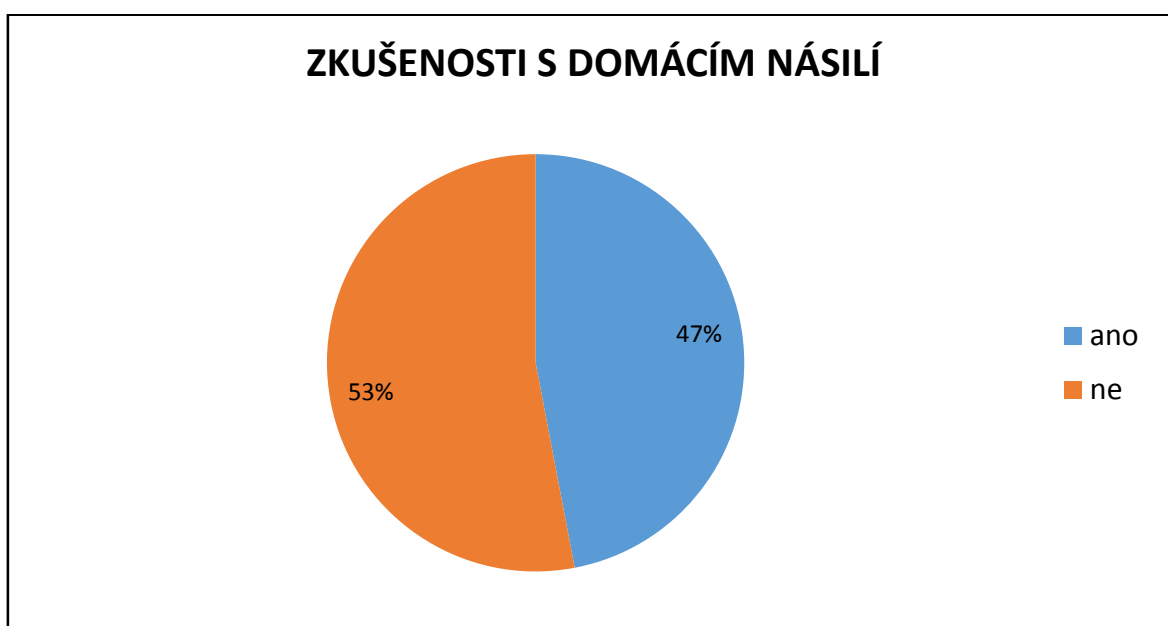
- „*Myslím, že každý student je informován skrz internet. Podle mě je dnes toto téma více diskutované.*“
- „*Ehm...nejsme.*“
- „*Nijak.*“ Tato odpověď byla uvedena 3 krát.
- „*Na naší fakultě není pro násilí místo.*“
- „*Informace z internetu.*“
- „*Vůbec, ani maličko.*“
- „*Televize.*“
- „*Myslím, že vůbec, nebo jsem si nevšiml.*“
- „*Nikdo nás neinformuje.*“ Tato odpověď byla uvedena 5 krát.
- „*Média.*“
- „*Nezaregistrovala jsem nic.*“
- „*Stačí otevřít oči.*“
- „*V rámci výuky.*“

Otázka č. 7: Setkal jste se někdy s domácím násilím?

Tabulka 7 Zkušenosti s domácím násilím

MOŽNOSTI	VYJÁDRĚNÍ	
	ABSOLUTNÍ	RELATIVNÍ V %
ano	47	47 %
ne	53	53 %
CELKEM	100	100 %

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Graf 7 Zkušenosti s domácím násilím

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Hodnocení:

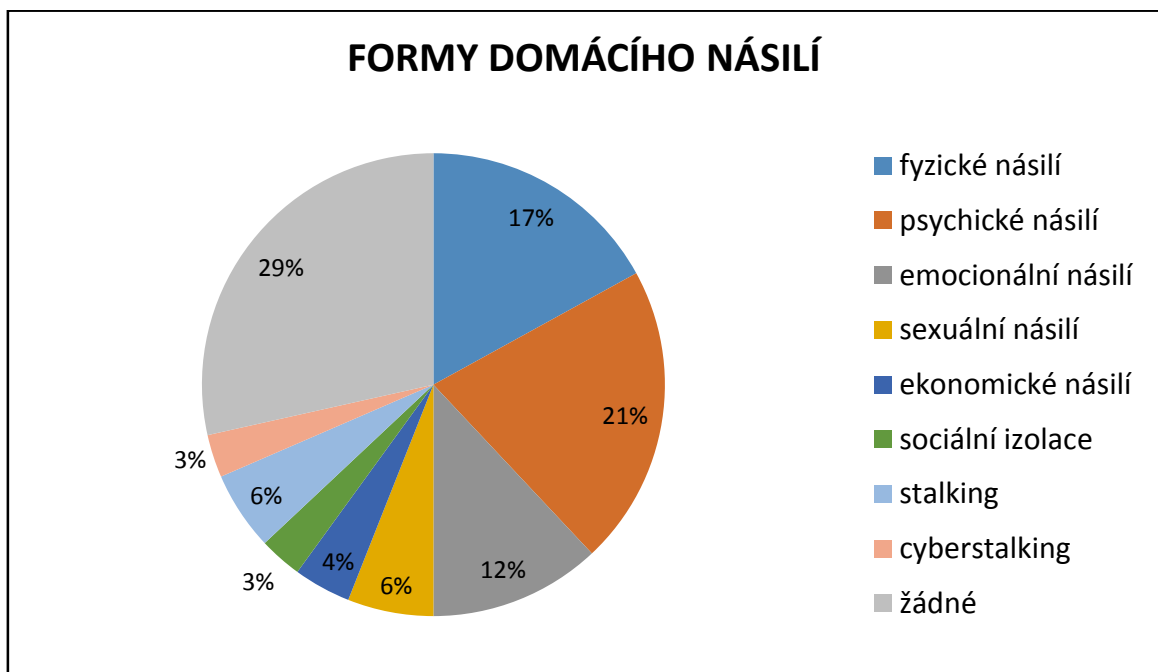
Otázka č. 7 zjišťovala, zda se studenti někdy setkali s domácím násilím. Z celkového počtu 100 respondentů se 47 respondentů (47 %) s domácím násilím setkalo a 53 respondentů (53 %) se s domácím násilím nikdy neseťkalo.

Otázka č. 8: S jakou formou domácího násilí jste se setkal?

Tabulka 8 Formy domácího násilí

MOŽNOSTI	VYJÁDRĚNÍ	
	ABSOLUTNÍ	RELATIVNÍ V %
fyzické násilí	31	17 %
psychické násilí	38	21 %
emocionální násilí	22	12 %
sexuální násilí	10	6 %
ekonomické násilí	7	4 %
sociální izolace	5	3 %
stalking	9	5,5 %
cyberstalking	6	3 %
žádné	50	28,5 %
CELKEM	178	100 %

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Graf 8 Formy domácího násilí

Zdroj: Vlastní výzkumné šetření, 2017

Hodnocení:

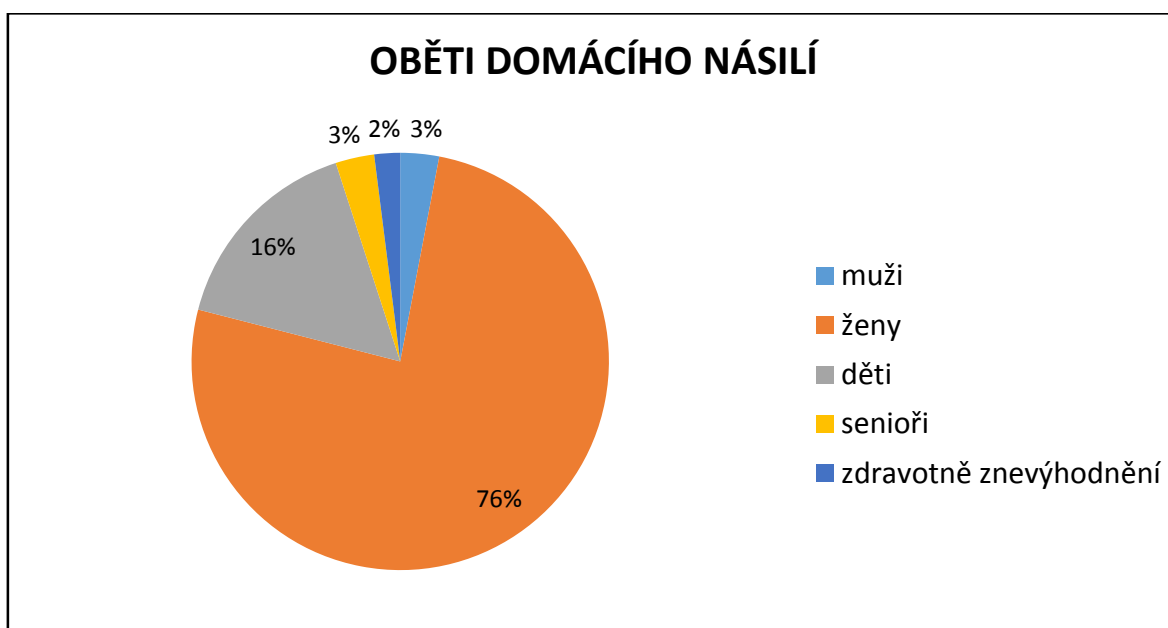
V případě této otázky neudává absolutní četnost počet respondentů, ale počet odpovědí. Otázka č. 8 zjišťovala s jakou formou domácího násilí se studenti setkali. Odpověď: fyzické násilí byla respondenty zvolena 31 krát (17 %), odpověď: psychické násilí byla respondenty zvolena 38 krát (21 %), odpověď: emocionální násilí byla respondenty zvolena 22 krát (12 %), odpověď: sexuální násilí byla zvolena 10 krát (6 %), odpověď: ekonomické násilí byla respondenty zvolena 7 krát (4 %), odpověď: sociální izolace byla respondenty zvolena 5 krát (3 %), odpověď: stalking byla respondenty zvolena 9 krát (5,5 %), odpověď: cyberstalking byla respondenty zvolena 6 krát (3 %) a odpověď: žádné byla respondenty zvolena 50 krát (28,5 %).

Otázka č. 9: Kdo je podle Vás nejčastěji obětí domácího násilí?

Tabulka 9 Oběti domácího násilí

MOŽNOSTI	VYJÁDŘENÍ	
	ABSOLUTNÍ	RELATIVNÍ V %
muži	3	3 %
ženy	76	76 %
děti	16	16 %
senioři	3	3 %
zdravotně znevýhodnění	2	2 %
CELKEM	100	100 %

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Graf 9 Oběti domácího násilí

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Hodnocení:

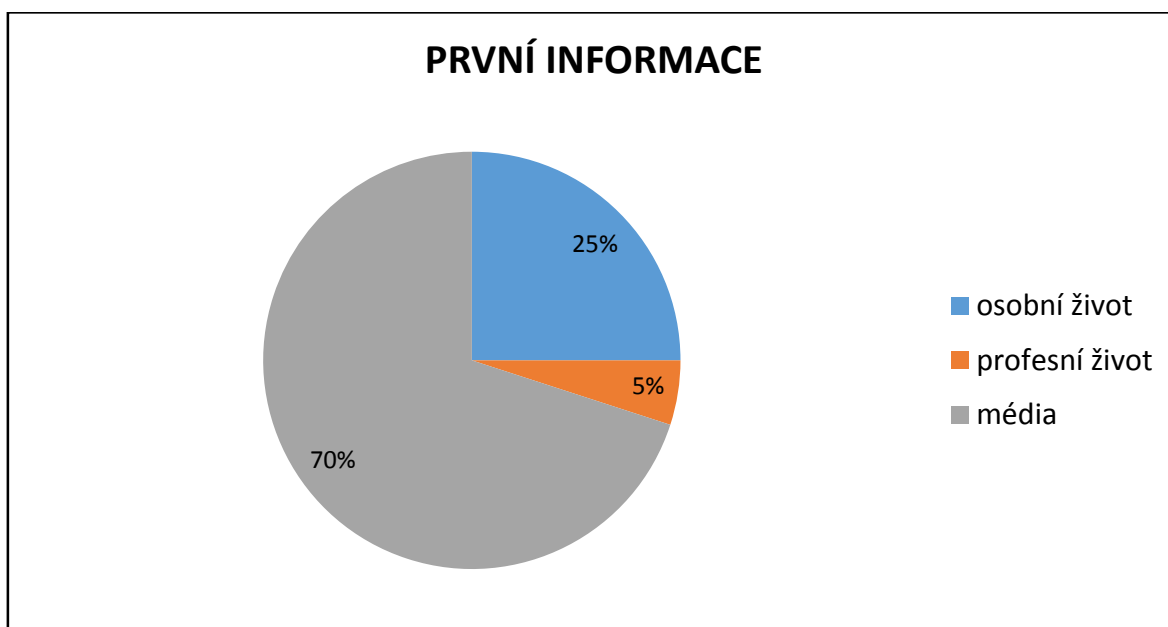
Otázka č. 9 zjišťovala, kdo je podle respondentů nejčastěji obětí domácího násilí. Z celkového počtu 100 respondentů zvolili 3 respondenti (3 %) odpověď muži. Nejvíce respondentů - 76 (76 %) zvolilo odpověď ženy, druhou nejčastěji vybranou možností byly děti, kterou zvolilo 16 respondentů (16 %), 3 respondenti (3 %) zvolili možnost senioři a pouze 2 respondenti (2 %) vybrali možnost zdravotně znevýhodnění.

Otázka č. 10: S pojmem domácí násilí jste se poprvé setkal

Tabulka 10 První informace

MOŽNOSTI	VYJÁDŘENÍ	
	ABSOLUTNÍ	RELATIVNÍ V %
v osobním životě	25	25 %
v profesním životě	5	5 %
média	70	70 %
CELKEM	100	100 %

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Graf 10 První informace

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Hodnocení:

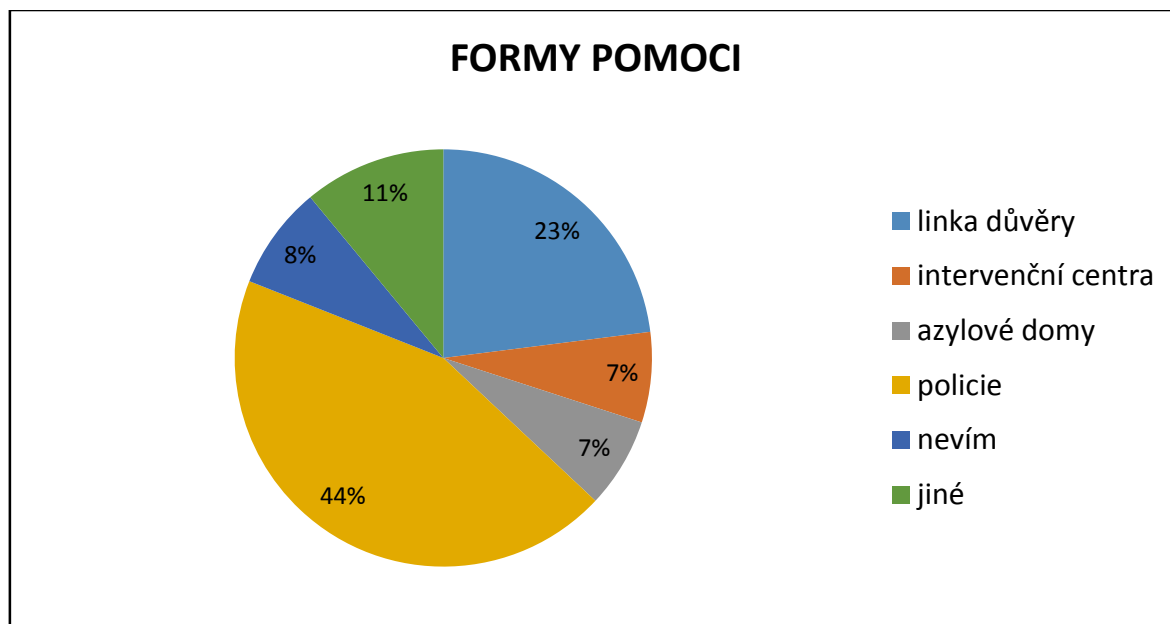
Otázka č. 10 zjišťovala, kde se respondenti poprvé setkali s pojmem domácí násilí. Z celkového počtu 100 respondentů se 25 respondentů (25 %) poprvé setkalo s pojmem domácí násilí v osobním životě, 5 respondentů (5 %) se s pojmem poprvé setkalo v profesním životě a nejvíce respondentů 70 (70 %) se s pojmem domácí násilí poprvé setkalo v médiích.

Otázka č. 11: Na koho byste se v případě pomoci obrátil?

Tabulka 11 Formy pomoci

MOŽNOSTI	VYJÁDRĚNÍ	
	ABSOLUTNÍ	RELATIVNÍ V %
linka důvěry	34	23 %
intervenční centra	10	7 %
azylové domy	10	7 %
policie	66	44 %
nevím	12	8 %
jiné	17	11 %
CELKEM	149	100 %

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Graf 11 Formy pomoci

Zdroj: Výzkumné šetření, 2017

Hodnocení:

V případě této otázky neudává absolutní četnost počet respondentů, ale počet odpovědí. Otázka č. 11 zjišťovala, na koho by se studenti v případě pomoci obrátili. Odpověď: linka důvěry byla zvolena respondenty 34 krát (23 %), odpověď: intervenční centra byla zvolena respondenty 10 krát (7 %), odpověď: azylové domy byla respondenty

zvolena 10 krát (7 %), odpověď: policie byla respondenty zvolena 66 krát (44 %), odpověď: nevím byla respondenty zvolena 12 krát (8 %), odpověď: jiné byla respondenty zvolena 17 krát (11 %) a obsahovala tyto odpovědi:

- „*Rodina, přátelé, příbuzní.*“ - Tato odpověď byla respondenty zvolena 16 krát.
- „*Spoléhám sám na sebe a na to, že všichni mají ze mně strach.*“

8 DISKUZE

Tato kapitola je zaměřena na zhodnocení výsledků vyplývajících z výzkumného šetření a zhodnocení výzkumných cílů.

Cíl č. 1: Jsou studenti informováni o domácím násilí na dané fakultě?

Na tento cíl se vztahovaly otázky č. 2, 4 a 5.

Otázka č. 2 zjišťovala věk respondentů. Z celkového počtu 100 respondentů bylo v kategorii 18-22 let - 57 respondentů, v kategorii 23-27 let - 37 respondentů a v kategorii 28 a více let - 6 respondentů.

Otázka č. 4 zjišťovala, na jaké fakultě respondenti studují. Z celkového počtu 100 respondentů studuje 10 respondentů na fakultě technologické, 29 respondentů na fakultě managementu a ekonomiky, 1 respondent na fakultě multimediálních komunikací, 4 respondenti na fakultě aplikované informatiky, 54 respondentů na fakultě humanitních studií a 2 respondenti na fakultě logistiky a krizového řízení.

Otázka č. 5 zjišťovala informovanost studentů o domácím násilí na daných fakultách. Z celkového počtu 100 respondentů zodpovědělo 7 respondentů, že je informovanost na dané fakultě na vysoké úrovni, 38 respondentů zodpovědělo, že je informovanost na dobré úrovni, 28 respondentů zvolilo odpověď špatná informovanost a 27 respondentů neví, jaká je informovanost studentů.

Hodnocení:

Na technologické fakultě se ani jeden ze studentů nedomnívá, že by byla informovanost na dané fakultě na vysoké úrovni. Ve věkové kategorii 18-22 let se 1 student domnívá, že je informovanost na dobré úrovni, 1 student se domnívá o špatné úrovni a 2 studenti neví, jaká je úroveň informovanosti. Ve věkové kategorii 23-27 let se 3 studenti domnívají o špatné úrovni a 3 studenti neví, jaká je informovanost na dané fakultě.

Na fakultě managementu a ekonomiky se ve věkové kategorii 18-22 let 1 student domnívá o vysoké úrovni informovanosti, 4 studenti se domnívají o dobré úrovni, 7 studentů o špatné úrovni a 4 studenti neví, jaká je informovanost. Ve věkové kategorii 23-27 let se 1 student domnívá o vysoké úrovni, 2 studenti se domnívají o dobré úrovni, 5 studentů o špatné úrovni a 4 studenti neví, jaká je informovanost. Ve věkové kategorii 28 a více let byl 1 student, který neví, jaká je informovanost na dané fakultě.

Na fakultě multimediálních komunikací se 1 student ve věkové kategorii 23-27 let domnívá, že je informovanost na dobré úrovni.

Na fakultě aplikované informatiky se 2 studenti ve věkové kategorii 23-27 let domnívají, že je úroveň informovanosti špatná a stejně tak 2 studenti ve věkové kategorii 28 a více let se domnívají, že je úroveň informovanosti taky špatná.

Na fakultě humanitních studií se ve věkové kategorii 18-22 let 2 studenti domnívají, že je úroveň informovanosti vysoká, 20 studentů se domnívá, že je informovanost na dobré úrovni, 7 studentů se domnívá o špatné úrovni a 6 studentů neví, jaká je informovanost. Ve věkové kategorii 23-27 let se 3 studenti domnívají o vysoké úrovni, 8 studentů o dobré úrovni, 3 studenti o špatné úrovni a 3 studenti neví, jaká je informovanost. Ve věkové kategorii 28 a více let se 2 studenti domnívají, že informovanost na dobré úrovni.

Na fakultě logistiky a krizového řízení 2 studenti ve věkové kategorii 18-22 let neví, jaká je úroveň informovanosti.

Cíl č. 2: Jakou formou jsou studenti informováni na dané fakultě?

Na tento cíl se vztahovaly otázky č. 3, 4 a 6.

Otázka č. 3 zjišťovala nejvyšší dosažené vzdělání respondentů. Z celkového počtu 100 respondentů je 70 respondentů se středoškolským vzděláním s maturitou, 1 respondent s vyšším odborným vzděláním, 24 respondentů s vysokoškolským vzděláním - bakalář, 4 respondenti s vysokoškolským vzděláním - magistr/inženýr a 1 respondent s vysokoškolským vzděláním - doktor.

Otázka č. 4 zjišťovala, na jaké fakultě respondenti studují. Z celkového počtu 100 respondentů studuje 10 respondentů na fakultě technologické, 29 respondentů na fakultě managementu a ekonomiky, 1 respondent na fakultě multimediálních komunikací, 4 respondenti na fakultě aplikované informatiky, 54 respondentů na fakultě humanitních studií a 2 respondenti na fakultě logistiky a krizového řízení.

Otázka č. 6 zjišťovala, jakou formou jsou studenti na dané fakultě informováni. Odpověď: letáky, plakáty byla respondenty zvolena 18 krát, odpověď: přednášky byla respondenty zvolena 31 krát, odpověď: webové stránky byla respondenty zvolena 12 krát, odpověď: nevím byla respondenty zvolena 44 krát, odpověď: jiné byla zvolena respondenty 19 krát.

Hodnocení:

Na fakultě technologické je 8 studentů se středoškolským vzděláním, kteří neví, jakou formou jsou na dané fakultě informováni. Jeden student s bakalářským studiem taky neví, jakou formou jsou na dané fakultě informováni a jeden student s vysokoškolským vzděláním magistr/inženýr uvedl, že na jejich fakultě není nijak informován o problematice domácího násilí.

Na fakultě managementu a ekonomiky studenti se středoškolským vzděláním zvolili informovanost pomocí letáků 2x a informovanost přes webové stránky 3x. Odpověď nevím byla zvolena 11x a odpověď jiné byla zvolena 3x, kde dva studenti odpověděli, že nejsou nijak informováni a jedna studentka odpověděla, že stačí otevřít oči. Studenti s bakalářským studiem zvolili 6x odpověď, že neví a 2x byla zvolena odpověď jiné, kde napsali, že nejsou nijak informováni. Studenti s vysokoškolským vzděláním magistr/inženýr uvedli 1x, že jsou informováni pomocí letáků, 3x byla uvedena odpověď,

že jsou studenti informováni pomocí webových stránek a 1x byla zvolena odpověď jiné, kde student napsal, že nejsou nijak informováni na dané fakultě.

Na fakultě multimediálních komunikací odpověděl jeden student s bakalářským studiem, že je informován pomocí letáků, přednášek a webových stránek.

Na fakultě aplikované informatiky zvolil jeden student s bakalářským studiem, že je informován pomocí letáků a dva studenti zodpověděli, že nejsou nijak informováni na dané fakultě. Jeden student s doktorským vzděláním zvolil, že je informován pomocí letáků, přednášek a webových stránek.

Na fakultě humanitních studií, studenti se středoškolským vzděláním, zvolili informovanost pomocí letáků 7x, informovanost pomocí přednášek 22x, informovanost pomocí webových stránek 3x. Odpověď nevím byla respondenty zvolena 12x a odpověď jiné byla zvolena 8x. Zde studenti 5x napsali, že nejsou nijak informováni a 3x uvedli, že jsou informováni skrze média. Jeden student s vyšším odborným vzděláním uvedl, že je informován pomocí letáků, přednášek a webových stránek. Studenti s bakalářských studiem zvolili informovanost pomocí letáků 5x, informovanost pomocí přednášek 5x, informovanost pomocí webových stránek 1x. Odpověď nevím byla zvolena 3x a odpověď jiné byla zvolena 1x, kdy student uvedl, že je informován formou výuky.

Na fakultě logistiky zvolili dva studenti se středoškolským vzděláním odpověď nevím.

Cíl č. 3: Jaké informace mají studenti o domácím násilí?

Na tento cíl se vztahovaly otázky č. 7, 8, 9 a 10.

Otázka č. 7 zjišťovala, zda se studenti někdy setkali s domácím násilím. Z celkového počtu 100 respondentů se 47 respondentů s domácím násilím setkalo a 53 respondentů se s domácím násilím nikdy nesešlo.

Otázka č. 8 zjišťovala s jakou formou domácího násilí se studenti setkali. Odpověď: fyzické násilí byla respondenty zvolena 31x, odpověď: psychické násilí byla respondenty zvolena 38x, odpověď: emocionální násilí byla respondenty zvolena 22x, odpověď: sexuální násilí byla zvolena 10x, odpověď: ekonomické násilí byla respondenty zvolena 7x, odpověď: sociální izolace byla respondenty zvolena 5x, odpověď: stalking byla respondenty zvolena 9x, odpověď: cyberstalking byla respondenty zvolena 6x a odpověď: žádné byla respondenty zvolena 50x.

Otázka č. 9 zjišťovala, kdo je podle respondentů nejčastěji obětí domácího násilí. Z celkového počtu 100 respondentů zvolili 3 respondenti odpověď muži. Nejvíce respondentů - 76, zvolilo odpověď ženy, druhou nejčastěji vybranou možností byly děti, kterou zvolilo 16 respondentů, 3 respondenti zvolili možnost senioři a pouze 2 respondenti vybrali možnost zdravotně znevýhodnění.

Otázka č. 10 zjišťovala, kde se respondenti poprvé setkali s pojmem domácí násilí. Z celkového počtu 100 respondentů se 25 respondentů poprvé setkalo s pojmem domácí násilí v osobním životě, 5 respondentů se s pojmem poprvé setkalo v profesním životě a nejvíce respondentů - 70, se s pojmem domácí násilí poprvé setkalo v médiích.

Cíl č. 4: Na koho by se studenti v případě pomoci obrátili?

Na tento cíl se vztahovaly otázky č. 1, 2 a 11.

Otázka č. 1 zjišťovala pohlaví respondentů. Z celkového počtu 100 respondentů se výzkumného šetření zúčastnilo 15 mužů a 85 žen.

Otázka č. 2 zjišťovala věk respondentů. Z celkového počtu 100 respondentů bylo v kategorii 18-22 let - 57 respondentů, v kategorii 23-27 let - 37 respondentů a v kategorii 28 a více let - 6 respondentů.

Otázka č. 11 zjišťovala, na koho by se studenti v případě pomoci obrátili. Odpověď: linka důvěry byla zvolena respondenty 34 krát, odpověď: intervenční centra byla zvolena respondenty 10 krát, odpověď: azylové domy byla respondenty zvolena 10 krát, odpověď: policie byla respondenty zvolena 66 krát, odpověď: nevím byla respondenty zvolena 12 krát a odpověď: jiné byla respondenty zvolena 17 krát.

Hodnocení:

Ženy ve věkové kategorii 18-22 let zvolily možnost linky důvěry 22x, intervenční centra 2x, azylové domy 4x, policie 35x. Možnost nevím byla zvolena 6x a možnost jiné, kde ženy psaly, že by se obrátily na svou rodinu a přátele, byla zvolena 5x. Ženy ve věku 23-27 let zvolily možnost linky důvěry 9x, intervenční centra 5x, azylové domy 5x, policie 22x. Možnost nevím byla zvolena 1x a možnost jiné, kde ženy psaly, že by se také obrátily na svou rodinu, byla zvolena 5x. Ženy ve věkové kategorii 28 a více let zvolily možnost linky důvěry 1x, intervenční centra 1x, policie 2x. Odpověď nevím byla zvolena 3x a odpověď jiné, kde by se žena obrátila na přátele, byla zvolena 1x.

Muži ve věkové kategorii 18-22 let zvolili možnost linky důvěry 1x, intervenční centra 1x, policie 3x. Možnost jiné byla zvolena 2x, kde muži psali, že by se obrátili na přátele. Muži ve věkové kategorii 23-27 let zvolili možnost linky důvěry 1x, intervenční centra 1x, policie 3x. Možnost nevím byla zvolena 1x a možnost jiné byla zvolena 4x. Zde se muži obraceli taktéž na přátele a jeden muž napsal, že by si pomohl sám. Ve věkové kategorii 28 a více let byla možnost policie zvolena 2x.

9 DOPORUČENÍ PRO PRAXI

Na základě výsledků výzkumného šetření doporučuji fakultám Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně zlepšit informovanost studentů o možnostech pomoci a prevence v problematice domácího násilí. Nejvíce jsou s problematikou domácího násilí informováni studenti fakulty humanitních studií, na jiných fakultách je informovanost na nízké úrovni. V příloze P II jsem uvedla kontakty na různé formy pomoci ve Zlínském kraji, které se vztahují k problematice domácího násilí. Kontakty na služby a zařízení, které poskytují pomoc obětem i pachatelům domácího násilí, pomohou studentům v případě, kdyby se někdy setkali s touto problematikou.

ZÁVĚR

Bakalářská práce byla rozdělena na dvě části, teoretickou část a praktickou část. V teoretické části jsem se snažila nastínit problematiku domácího násilí. Popsala jsem zde charakteristické znaky a příčiny, které s domácím násilím souvisí. V následující kapitole byly popsány osobnosti pachatele a oběti. Jelikož neexistuje jasná charakteristika aktérů a může se jím stát kdokoliv, snažila jsem se vybrat ty nejznámější a ty, které jsou pro aktéry domácího násilí obvyklé. V teoretické části jsem se zaměřila také na právní aspekty, které souvisí s danou problematikou. V zákonech je uvedeno, jaké existují formy pomoci pro oběti, ale i aktéry domácího násilí. V zákonech se setkáváme i s vykázáním násilné osoby, které je v případě domácího násilí obvyklým řešením situace. Jsou zde popsány práva a povinnosti oběti a pachatele, ale také základní informace, co vykázání znamená.

V praktické části jsem se snažila zjistit jaká je informovanost studentů Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně o problematice domácího násilí. Znalosti a vědomosti o této problematice jsou v zásadě uspokojivé. Respondenti znali základní formy domácího násilí a dokázali určit, kdo je nejčastější obětí domácího násilí.

Domácí násilí je obvykle spojeno s mužem jako násilníkem a ženou obětí. Takový přístup může působit diskriminačně vůči mužům jako obětem a vylučuje tak seniory, děti a zdravotně znevýhodněné, jelikož i oni spadají do fenoménu domácího násilí. Domácí násilí se liší od ostatních forem delikventního chování tím, že mezi obětí a pachatelem je vztah, který je zaměřen na získání moci násilné osoby nad obětí. Obětí i násilnou osobou se může stát kterýkoli člen rodiny.

V případě osobnosti pachatele by se rozhodně neměly podceňovat ženy. Problematika násilí v partnerských vztazích je z velké části neprozkoumaná. Lze se domnívat, že ženy páchají násilí na mužích ve stejné míře jako muži na svých partnerkách. Figurují jako násilné osoby ve všech typech domácího násilí. Ženy nejsou jen něžné bytosti, dokážou být i násilné a kruté. Ženy nejčastěji používají různé formy psychického násilí a nátlaku na partnera. Násilí ze strany žen připadá společnosti nezvyklé a to bez ohledu na to, koho žena týrá.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

116006: *Linka pomoci obětem kriminality a domácího násilí* [online]. 2009 [cit. 2017-05-05]. Dostupné z: <http://www.116006.cz/>.

BURIÁNEK, Jiří, Jiří KOVAŘÍK, Petra Zimmerlová a Renata ŠVESTKOVÁ, 2006. *Domácí násilí - násilí na mužích a seniorech*. Praha: Triton. ISBN 80-7254-914-6.

BURIÁNEK, Jiří, Simona PIKÁLKOVÁ a Zuzana PODANÁ, 2014. *Násilí na mužích: sonda do zákoutí partnerských vztahů*. Praha: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy. ISBN 978-80-7308-545-2.

BUSKOTTE, Andrea a Lucie VANÍČKOVÁ HORNÍKOVÁ, 2008. *Z pekla ven: žena v domácím násilí*. Brno: Computer Press. ISBN 978-80-251-1786-6.

CIMRMANNOVÁ, Tereza, 2013. *Krise a význam pomáhajících prvního kontaktu: aplikace v kontextu rodinného násilí*. Praha: Karolinum. ISBN 978-80-246-2205-7.

ČÍRTKOVÁ, Ludmila, 2008. *Moderní psychologie pro právníky: [domácí násilí, stalking, predikce násilí]*. Praha: Grada. ISBN 978-80-247-2207-8.

ČESKO, 1999. *Zákon č. 359/1999 Sb. ze dne 9. prosince 1999 o sociálně-právní ochraně dětí*. In: Sbíрка zákonů. Částka 111, s. 7677-7678. Dostupný také z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>.

ČESKO, 2006. *Zákon č. 108/2006 Sb. ze dne 14. března 2006 o sociálních službách*. In: Sbíрка zákonů. Částka 37, s. 1272-1273. Dostupný také z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>.

ČESKO, 2006. *Zákon č. 135/2006 Sb. ze dne 14. března 2006 změna zákonů v oblasti ochrany před domácím násilím*. In: Sbíрка zákonů. Částka 46, s. 1630-1631. Dostupný také z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>.

ČESKO, 2008. *Zákon č. 273/2008 Sb. ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky*. In: Sbíрка zákonů. Částka 91, s. 4095-4097. Dostupný také z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>.

ČESKO, 2009. *Zákon č. 40/2009 Sb. ze dne 9. února 2009 trestní zákoník*. In: Sbíрка zákonů. Částka 11, s. 436. Dostupný také z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>.

ČESKO, 2013. *Zákon č. 292/2013 Sb. ze dne 12. září 2013 o zvláštních řízeních soudních.* In: Sbírka zákonů. Částka 112, s. 3252-3253. Dostupný také z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>.

DALIGAND, Liliane a Véronique BEDIN, 2014. *Násilí v partnerských vztazích.* Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0718-4.

Interdisciplinární tým Brno: *Domácí násilí v českém právu* [online]. 2009-2017 [cit. 2017-05-05]. Dostupné z: <http://www.idtbrno.cz/domaci-nasili-vceskem-pravu>.

Legal Dictionary: *Cyberstalking* [online]. 2016 [cit. 2017-05-05]. Dostupné z: <https://legaldictionary.net/cyberstalking/>.

MILFAIT, René, 2008. *Komerční sexualizované násilí na dětech.* Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-320-8.

PIKÁLKOVÁ, Simona, Zuzana PODANÁ a Jiří BURIÁNEK, 2015. *Ženy jako oběti partnerského násilí: sociologická perspektiva.* Praha: Sociologické nakladatelství. ISBN 978-80-7419-189-3.

STŘÍLKOVÁ, Patricie a Marek FRYŠTÁK, 2009. *Vykázání jako prostředek ochrany před domácím násilím.* Ostrava: Key Publishing. ISBN 978-80-7418-020-0.

ŠEVČÍK, Drahomír a Naděžda ŠPATENKOVÁ, 2011. *Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence.* Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-690-2.

ÚLEHLOVÁ, Dagmar, 2009. *Problematika domácího násilí pro zdravotnické pracovníky.* Brno: Národní centrum ošetřovatelství a nelékařských zdravotnických oborů v Brně. ISBN 978-80-7013-502-0.

SEZNAM TABULEK

<i>Tabulka 1 Pohlaví respondentů</i>	37
<i>Tabulka 2 Věk respondentů</i>	38
<i>Tabulka 3 Vzdělání respondentů</i>	39
<i>Tabulka 4 Fakulta</i>	40
<i>Tabulka 5 Informovanost na fakultách</i>	42
<i>Tabulka 6 Forma informování</i>	43
<i>Tabulka 7 Zkušenosti s domácím násilím</i>	45
<i>Tabulka 8 Formy domácího násilí</i>	46
<i>Tabulka 9 Oběti domácího násilí</i>	48
<i>Tabulka 10 První informace</i>	49
<i>Tabulka 11 Formy pomoci</i>	50

SEZNAM GRAFŮ

<i>Graf 1 Pohlaví respondentů</i>	37
<i>Graf 2 Věk respondentů</i>	38
<i>Graf 3 Vzdělání respondentů</i>	39
<i>Graf 4 Fakulta</i>	40
<i>Graf 5 Informovanost na fakultách</i>	42
<i>Graf 6 Forma informování</i>	43
<i>Graf 7 Zkušenosti s domácím násilím</i>	45
<i>Graf 8 Formy domácího násilí</i>	46
<i>Graf 9 Oběti domácího násilí</i>	48
<i>Graf 10 První informace</i>	49
<i>Graf 11 Formy pomoci</i>	50

SEZNAM PŘÍLOH

P I Výzkumné šetření

P II Formy pomoci pro aktéry domácího násilí

PŘÍLOHA P I: VÝZKUMNÉ ŠETŘENÍ

Dobrý den,

jmenuji se Zdislava Holbová a jsem studentkou 3. ročníku oboru Zdravotně sociální pracovník na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Ráda bych Vás touto cestou požádala o vyplnění anonymního dotazníku, který je součástí mé bakalářské práce. Tímto dotazníkem bych ráda zjistila, jaká je informovanost studentů Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně o domácím násilí. U některých otázek lze zaznačit i více odpovědí.

Za Váš čas a spolupráci předem děkuji.

1. Vaše pohlaví?

- a) muž
- b) žena

2. Váš věk?

- a) 18 - 22 let
- b) 23 - 27 let
- c) 28 a více let

3. Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

- a) střední s maturitou
- b) vyšší odborné
- c) vysokoškolské - bakalář
- d) vysokoškolské - magistr / inženýr
- e) vysokoškolské - doktor

4. Na jaké fakultě studujete?

- a) fakulta technologická
- b) fakulta managementu a ekonomiky
- c) fakulta multimediálních komunikací
- d) fakulta aplikované informatiky
- e) fakulta humanitních studií
- f) fakulta logistiky a krizového řízení

5. Na jaké úrovni je podle Vás informovanost studentů o domácím násilí na dané fakultě?

- a) na vysoké úrovni
- b) na dobré úrovni
- c) na špatné úrovni
- d) nevím

6. Jakou formou jste na dané fakultě o domácím násilí informováni?

- a) letáky, plakáty
- b) přednášky
- c) webové stránky
- d) nevím
- e) jiné _____

7. Setkali jste se někdy s domácím násilím?

- a) ano
- b) ne

8. S jakou formou domácího násilí jste se setkali?

- a) fyzické násilí
- b) psychické násilí
- c) emocionální násilí
- d) sexuální násilí
- e) ekonomické násilí
- f) sociální izolace
- g) stalking
- h) cyberstalking
- i) žádné

9. Kdo je podle Vás nejčastěji obětí domácího násilí?

- a) muži
- b) ženy
- c) děti
- d) senioři
- e) zdravotně znevýhodnění

10. S pojmem domácí násilí jste se poprvé setkali

- a) v osobním životě
- b) v profesním životě
- c) média

11. Na koho byste se v případě pomoci obrátili?

- a) linka důvěry
- b) intervenční centra
- c) azylové domy
- d) policie
- e) nevím
- f) jiné _____

PŘÍLOHA P II: FORMY POMOCI PRO AKTÉRY DOMÁCIHO NÁSILÍ

CHARITNÍ DOMOV PRO MATKY S DĚTMI V TÍSNI
adresa: SNP 4789, Zlín, 760 05
telefon: 734 435 379, 577 241 352
e-mail: chd@zlin.charita.cz
web: charitazlin.cz
CENTRUM PORADENSTVÍ PRO RODINNÉ A PARTNERSKÉ VZTAHY, p.o.
adresa: U Náhonu 5208, Zlín, 760 01
telefon: 774 405 682, 577 018 265
e-mail: ic@centrum-poradenstvi.cz
web: centrum-poradenstvi.cz
LINKA SOS
adresa: Za Školou 570, Zlín, 760 01
telefon: 778 400 170, 577 431 333
e-mail: sos@zlin.cz
web: soslinka.zlin.cz
PORADNA PRO ŽENY A DÍVKY
adresa: Divadelní 3354, Zlín, 760 01
NOVÝ DOMOV
adresa: Hlavní 1229, Kvítkovice, Otrokovice, 765 02
telefon: 577 932 388
e-mail: ndo@otrokovice.charita.cz
web: otrokovice.caritas.cz

AZYLOVÝ DŮM PRO ŽENY A MATKY S DĚTMI
adresa: Havlíčkova 2995/131, Kroměříž, 767 01
telefon: 573 335 528
e-mail:azylovydumK@seznam.cz
web: kromeriz.charita.cz
CENTRUM PORADENSTVÍ PRO RODINNÉ A PARTNERSKÉ VZTAHY, p.o.
adresa: Nitranská 4091, Kroměříž, 767 01
telefon: 577 210 809
e-mail: info@centrum-poradenstvi.cz
web: centrum-poradenstvi.cz
SOCIÁLNÍ PORADNA
adresa: Ztracená 63/1, Kroměříž, 767 01
telefon: 573 330 013
e-mail: socialni.poradna@kromeriz.charita.cz
web: kromeriz.charita.cz
AZYLOVÝ DŮM PRO MATKY S DĚTMI V TÍSNI
adresa: Pod Valy 664, Uherský Brod, 688 01
telefon: 572 633 105
e-mail:azyl@uhbrod.charita.cz
web: uhbrod.caritas.cz
PETRKLÍČ, o.p.s.
adresa: Na Krajíně 44, Vésky, Uherské Hradiště, 686 01
telefon: 572 503 675
e-mail: petrklc.ops@seznam.cz
web: petrklcuh.cz

PORADNA PRO ŽENY A DÍVKY
adresa: Zemědělská 500, Rožnov pod Radhoštěm, 756 61
AZYLOVÝ DŮM PRO ŽENY A MATKY S DĚTMI, o.p.s.
adresa: Hrbová 1561, Vsetín, 755 01
telefon: 739 633 347
e-mail: adela.trnova@azylovydum.cz
web: azylovydum.cz
OBČANSKÁ PORADNA
adresa: Jiráskova 419, Vsetín, 755 01
telefon: 571 410 231
e-mail: sona.zelikova@vkci.cz
web: vkci.cz
AZYLOVÝ DŮM PRO MATKY S DĚTMI
adresa: Kpt. Zavadila 1345, Valašské Meziříčí, 757 01
telefon: 605 179 402, 571 616 657
e-mail: marketa.krhutova@vamez.charita.cz
web: valmez.charita.cz
DONA LINKA
telefon: 251 511 313
BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ
telefon: 116 006